

RETALLS DE PREMSA

1. POLITICA MUNICIPAL

Girona (El Gironés)

Mundo / Domingo 15 de abril 1978
Hoy por la tarde, en Girona

Se manifestarán por la llibertat d'expressió

Girona (Gironés) - El Gobierno Civil ha autorizado una manifestación pacífica en pro de la libertad de expresión para hoy sábado a partir de las cinco de la tarde.

La manifestación se dirigirá desde la Plaça de Catalunya a la ex villa de Salt, donde concluirá con una fiesta popular.

Firman la convocatoria de la reunión y manifestación, dos asociaciones de vecinos, «Pax Christi» Grup d'Objectors de Conciència, Assembla Democràtica d'Artistes, trabajadores de CNT, Grup de Teatre Joventut Comunista de Catalunya, OCE (BR), PSI (PSC), PSC (R), el PSAN y otros grupos de esta tendencia.

cal incrementar l'activitat política municipal del Partit

Anglès (La Selva)

ANGLÈS

M/D (8-4-78) Ante la dimisión de parte del Consistorio

Seis nuevos concejales, a dedo

Anglès (La Selva) - El gobernador civil de Girona, Mesa Parra, ha mantenido una reunión en Anglès con los tres miembros del Consistorio que no han cesado - como se recordara - de los nueve concejales del Ayuntamiento dejaron sus cargos hace unas semanas - y con los representantes en la ciudad de los partidos ERC, CDC, PSUC, PSC, PSAN y un grupo de independientes.

El motivo de la reunión era el de solucionar el problema de los seis cargos vacantes en el Consistorio. El gobernador había propuesto que se formara una «comisión gestora» con representación de los partidos políticos según el resultado de las elecciones del 15-J hasta la celebración de las próximas elecciones municipales, pero

los partidos no aceptaron esta solución. Por esta causa Mesa Parra se trasladó a Anglès para tratar el asunto directamente con los interesados y se llegó a la conclusión de elegir a seis personas independientes para ocupar las vacantes. Puestos en contacto con un miembro de uno de los partidos asistentes a la reunión nos ha confirmado la resolución tomada en la misma, pero, al mismo tiempo, nos ha hecho constar «los partidos asistentes no hemos tomado parte, de ninguna manera, en la elección de estas seis personas, ya que la forma en que han sido escogidas, a dedo, va en contra de nuestros principios democráticos. De todas maneras - añade - también debo hacer constar que los partidos pensamos seguir, como hasta ahora, ayudando al Consisto-

rio y colaborando por el bien del pueblo y no vamos a adoptar una postura negativa que sólo podría perjudicarle».

MADRID DARA EL VISTO BUENO

Este mismo miembro del partido nos ha explicado que el próximo martes el gobernador debe conocer el nombre de los seis candidatos a concejales que serán elegidos finalmente por los tres concejales que aún siguen en sus puestos, y Madrid dará su confirmación a estos nombres, en el plazo de seis días. Parece ser que así quedará momentáneamente resuelta la situación del Consistorio de Anglès.

MARIA JOSEP BOUIS

Calella (El Maresme)

CALELLA

mundiario

Sábado, 15 abril 1978

Ante el retraso de las municipales

Desaparece la Comisión

Calella (Maresme) - Han sido confirmados los rumores que circulaban por Calella acerca de la desaparición de la Comisión de Control de información municipal de esta ciudad, y esto ha sido debido básicamente al aplazamiento sin fecha de las elecciones municipales. Dicha comisión fue fundada el pasado mes de julio y estaba compuesta en sus inicios por las organizaciones CDC, PSC, PSUC, ERC, MUM y PSAN, con la finalidad de evitar que el actual Consistorio tomase decisiones que hipotecaran el futuro democrático de Calella.

Cabe recordar que ERC

ya abandonó esta comisión a finales del pasado enero por no estar de acuerdo con el funcionamiento de la misma. También, por su parte, CDC abandonó la comisión hace unas tres semanas de acuerdo con la política de su partido con respecto a estos organismos.

Las actuaciones más destacadas de esta comisión han sido su intervención en el conflicto del Instituto Obispo Sivilla en Calella, solidarizándose con la petición de dimisión de la anterior directora del centro formulada por los alumnos, y la petición de municipalización del Teatro Orfeo de esta ciudad.

MARIA ROSA SALVADO

12.1 NW' d' any 13
22 AR2.1.1 17

Per una ordenació territorial d'Osona

El text del comunicat de les forces polítiques de Vic sobre les obres de Mallia i l'ordenació urbanística d'Osona és el següent:

Avis 26 d'abril de 1978 representants de les forces polítiques següents: ERC, P.S.A.N., P.S.C. (R) i P.S.U.C. amb la presència d'un membre de la Taula d'Urbanisme i un altre de l'Associació de Ciutadans de l'Osona, l'organisme de la Generalitat de Catalunya servent Narcís Serra, per informar sobre les accions totes per deturar les obres iniciades al terme municipal de Mallia que consisteixen en una infraestructura urbanística greu, així com d'altres obres i urbanitzacions que amenacen de trencar el desenvolupament harmònic de la comarca i tot aporçant la inversió de plans general d'ordenació o normes subsidiàries en molts dels seus municipis, la qual cosa podria fer hipotecar una futura ordenació comarcal.

La comissió ha lliurat un informe que conté a més de la informació sobre el municipi i els fets produïts, còpia de les denúncies presentades al consistori de Mallia, al Govern Civil de Barcelona i a d'altres organismes de les quals no s'ha obtingut cap resposta tot i el temps

transcorregut i una que evidència un menyspreu a les accions legals portades a terme. Assabentat el Conseller esmentat de la gravetat del problema, ha pres iniciativa de la urgència d'actualitzar i ha assegurat la reclamació de la informació necessària als organismes de l'Estat per veure com la Generalitat pot intervenir en donada la impossibilitat actual de prendre mesures executives ja que encara no hi han estat traspassades les competències d'Obres Públiques i Urbanisme.

El Conseller ha suggerit la conveniència que les forces polítiques comarcal impulsin la gestió d'estudis econòmics, urbanístics i socials indispensables per a una futura ordenació comarcal harmònica. En conseqüència recollint l'anterior suggeriment del Conseller servent Narcís Serra, les forces polítiques presentats recolzaran qualsevol acció de la Generalitat que tendeixi a aconseguir una millor ordenació de la comarca d'Osona i mentre no hi hagi uns consistoris sorgits de la voluntat democràtica dels ciutadans, es comprometem a impulsar aquelles accions necessàries per sensibilitzar els habitants d'Osona sobre la necessitat d'una ordenació global harmònica i portar a terme totes les mesures legals enfront de les infraaccions que puguin atemptar l'objectiu d'aconseguir el reconeixement i planificament d'un conjunt comarcal.

SEGONS LA COMISSIÓ DE FORCES POLITIQUES DE VIC "EE 9" (7-4-78)

Cal aturar l'aparcament subterrani de la Plaça

Referint-se a l'aparcament subterrani, de dues plantes, projectat per una empresa del grup HUARTE, la Comissió de forces polítiques local ha adreçat a l'Ajuntament d'aquesta ciutat el següent escrit, signat pels partits polítics PSAN, PSC (R), ERC, PSC (C) i PSUC.

1. Prèvia a la decisió de fer un aparcament a la Plaça o allà on sigui és absolutament indispensable d'elaborar un Pla Especial —complement i desenvolupament del Pla General d'Ordenació—, segons el suport legal de l'article 17 i altres correlatius de la vigent «Llei del Sòl». Només a partir d'aquesta planificació serà deduïble d'una manera sèria, documentada i responsable l'orientació de la infraestructura viària de la ciutat i, així mateix, l'oportunitat o no de realitzar un aparcament públic, a la Plaça Major o en un altre lloc

Per aquesta raó, doncs, considerem que l'anomenat projecte d'aparcament subterrani a la Plaça Major no està basat en un coneixement real de les necessitats generals del trànsit a la nostra ciutat i que, per això, cal aturar-lo.

2. Efectivament, cal tenir en compte les característiques artístiques i monumentals de la Plaça, patrimoni que és de tots els ciutadans, el qual ha de ser degudament conservat i valorat. Es per això que la Plaça Major no pot servir per a l'estacionament de vehicles en el seu recinte i que cal portar una solució suficient i efectiva a aquest problema. Però no forçosament la solució ha de ser la construcció d'un aparcament subterrani a la mateixa Plaça. A part les raons que hem exposat al punt 1, considerem també que cal incidir en la

necessitat d'una descongestió i descentralització del trànsit, a fi d'aconseguir un sistema adequat de vies de circulació que afavoreixi un accés apropiat no solament a l'actual centre urbà sinó també a la resta de barris. D'altra banda, cal també preveure la conveniència de preservar alguns carrers i illes del trànsit rodant. Tots aquests problemes no es poden solucionar sense la visió de conjunt que ofereix aquest Pla Especial.

3. Per tot això, demanem que es procedeixi a l'elaboració d'aquest Pla Especial, amb àmplia informació pública, i que en cada cas el Consistori efectui consultes a les forces polítiques i ciutadanes abans de tirar res endavant, consultes a què aquest Consistori es deu més que cap, per l'indole de la seva mateixa constitució.

Nota del P.S.A.N. de Vic (28-4-78)

El P.S.A.N. davant la vaga iniciada pels treballadors de l'empresa CEMESA, concessionària del servei de recollida d'escombraries de la nostra ciutat, vol fer públic el seu recolzament a la mobilització i a les iniciatives portades a terme per aquests treballadors. En primer lloc perquè considerem que la seva feina és de vital importància per a la ciutat i no té cap sentit que la mencionada empresa els pagui la irrisòria quantitat de 18.000 pessetes i més tenint en compte que aquest servei el paguem tots els ciutadans a l'Ajunta-

ment, per tant considerem que és ell el responsable de les males condicions laborals en què es troben aquests treballadors i del fet que no hagin tingut cap més alternativa que anar a la vaga.

Pensem que aquests treballadors, tan una feina nocturna de caràcter tècnic i tòxic i brut.

El P.S.A.N. fa una crida, doncs, perquè tots els ciutadans sàpiguen comprendre les reivindicacions justes que han motivat aquesta situació.

Servei de Premsa del P.S.A.N.

Barcelona

Agenda (31-3-78)

BARCELONA. - 17: conferencia de Christian Metz sobre el tema «Llenguatge i cinema». A la sala de conferències del BCD (passeig de Gràcia, 55-57).

19: inauguració de l'exposició de pintures d'Avel·li Artís (Sempromio), en ocasió de la sortida del seu llibre *Aquella entremallada Barcelona*. A la Sala Parés (Petrítxol, 8).

19.30: inauguració de l'exposició de ceràmica, escultura i pintura d'Elena Doppioni Fucchi. A la sala d'exposicions de la Caixa de Pensions (Montcada, 19).

19.30: conferència de Josep M Rovira i Belloso sobre el tema «Cultura i cristianisme». A l'Ateneu Barcelonès (Canuda, 6).

20: conferència de Josep Volta i Domènech sobre el tema «Història d'Estat Català». A l'estatge d'Estat Català (Bruc, 55, 1r. 1a.)

21: concert de Josep M Golom (piano) i Elén Cash (flauta), amb obres de Beethoven, Bach i Schubert. A la Galeria Maeght (carrer de Montcada).

22: conferència-col·loqui del PSAN sobre el tema «Ensenyament: pedra de toc». Als Lluïsos de Gràcia (plaça del Nord, 8).

22.30: taula rodona sobre el tema «Incomunicació», amb participació de Conrad Izquierdo i Toni

Agenda (7-4-78)

BARCELONA. - 17.15 i 19.15: projecció del film en anglès per a infants *Escape from the Sea*, de Peter Seabourne. A l'Institut Britànic (Amigo, 83).

21.30: concert de cambra dels Solistes de Catalunya, dirigits per Xavier Guell. Al Cercle Catòlic de Gràcia (Santa Magdalena, 12).

22: conferència-col·loqui del PSAN sobre el tema «Constitució i Estatut». Als Lluïsos de Gràcia (plaça del Nord, 8).

L'HOSPITALET DE

Si consideren interessant que tots els companys coneixen aquestes informacions, no us descurieu d'enviar-nos els retalls.

Manresa (El Bages)

MANRESA

Mundo Diario 28-4-1978

El Pleno aprobó su revisión

La derecha atemorizada por el Plan General de Ordenación

Manresa. (Bages.) - Los acuerdos del último pleno municipal referentes a la toma de medidas previas a la revisión del plan de ordenación de la ciudad han desencadenado la reacción de los propietarios afectados. Ahora, el equipo local encargado de la revisión sale al paso de las acusaciones lanzadas por estos sectores con un «documento de orientación general».

Los polémicos acuerdos del plan se refieren a la supresión de licencias de edificación por un tiempo máximo de un año en determinados solares de situación estratégica, la supresión de licencias en solares actualmente ocupados por equipamientos públicos, la delimitación del perímetro urbano y la modificación de las ordenanzas vigentes en cuanto a la edificabilidad en determinados sectores.

Algunos de los propietarios afectados, se plantean la

posibilidad de impugnar el pleno por considerar infringidos algunos artículos de la ley del suelo y del Código civil. El equipo local de revisión considera por su parte, que las medidas aprobadas se ajustan a lo que disponen los artículos 27 y 49 de la ley del suelo.

En un exhaustivo documento, este equipo señala el porqué de la revisión, dando así contestación a las argumentaciones que esgrime la derecha de la necesidad de

aplazarla por falta de representatividad consistorial: explica asimismo, lo que es un plan general de ordenación desde un punto de vista puramente técnico, y comenta el proceso de la revisión iniciada con el mencionado pleno que ha de proseguir con un diagnóstico de la problemática urbanística, un avance del plan a los cuatro meses, la aprobación inicial antes de un año, y la primera información pública momento en el que podrán hacerse las alegaciones oportunas.

EL PSAN A FAVOR

El PSAN, por su parte, en un documento hecho público sale en defensa de las medidas preventivas «lejos de ser digitales, y responsables o demagógicas, como algunos las han calificado, son un conjunto de medidas basadas en criterios coherentes y claros».

Otro de los argumentos que se han esgrimido contra el plan es el de colapsar la construcción local, en este sentido el citado partido viene a demostrar la incorrección que tales argumentos, sale también al paso a las acusaciones de que las medidas cautelares son un ataque a los industriales, y declara que «vista desde el punto de mira de quienes quieren aglutinar al sector social de la derecha manresana, la acusación es hábil pero demagógica».

Se espera que en la próxima semana salgan nuevos comunicados de los partidos locales tomando postura en el asunto.

JORDI VILANOVA

Pactada entre Suárez y Tarradellas

Mundo Diario 28-4-78

El PSAN, contra la optatividad del catalán

(Redacción.) - El Comité de Barcelona del PSAN «considera crítica la promesa del Gobierno de relegar el catalán a la condición de segunda lengua optativa en las escuelas el próximo curso».

En un comunicado de prensa indican que se adhieren totalmente al llamamiento de la Associació de Professors de Català para lanzar una campaña popular exigiendo la normalización del catalán en la escuela. Denuncian la pésima situación laboral de estos profesores y, finalmente, llaman a todas las fuerzas políticas democráticas y a todas las entidades cívicas y culturales de la ciudad para que se manifiesten públicamente a favor de la normalización total e inaplazable del catalán en la enseñanza y

por el uso oficial inmediato a todos los niveles.

EL PSAN-P ACLARA

La oficina de prensa del PSAN-provisional, por su parte, nos remite una nota en relación a la información de este periódico sobre la jornada del 23 de abril. Como se recordará, decíamos entonces que el servicio de orden desarmó a un grupo de personas que portaban palos y barras de hierro, así como sprays de pintura y que identificábamos como militantes del PSAN-provisional.

En su nota dicen que «no entraremos, ahora, a desmentir los detalles de las tensiones realmente existentes en la entrada de la plaza Sant Jaume. Queremos señalar simplemente que la oposición a la entrada de nuestro partido obedecía claramente a la intolerancia del servicio de orden hacia nuestras posiciones políticas». Terminan diciendo que «los miembros del servicio de orden eran, sin duda, militantes del PSUC».

(8-4-78)

Narcís Serra, solidari amb els veïns del Baix Llobregat

La comissió intermunicipal d'urbanisme de Cornellà de Llobregat, Esplugues, Sant Feliu de Llobregat i Sant Joan Despi s'ha entrevistat, per segona vegada, amb el conseller d'Ordenació del Territori de la Generalitat de Catalunya, senyor Narcís Serra, per tal de discutir-li la problemàtica dels polígons «Sant Joan Despi», «Torreblanca», «La Mallola» i «Can Cervera» i per a lliurar-li un document d'oposició a aquestes actuacions, signat per pràcticament la totalitat de partits, sindicats i associacions dels pobles esmentats.

L'entrevista fou cordial i s'hi va donar una gran coincidència de criteris sobre la necessitat d'una reconsideració dels polígons esmentats, en el marc de la problemàtica específica d'aquesta subcomarca del Baix Llobregat, tot atenent la gravetat dels problemes estructurals i dels déficits que l'afecten.

En aquest sentit, la comissió internacional d'urbanisme, assistida pel Col·lectiu d'Arquitectes del Baix Llobregat i altres professionals, ha acordat d'abordar un estudi urbanístic —que tingui en compte els aspectes econòmics, d'ordenació i de gestió— que representi una alternativa de millora d'aquest sector, iniciativa que ha estat ben acollida pel conseller.

En el futur, continuaran els contactes entre la comissió internacional d'urbanisme i l'esmentada conselleria de la Generalitat i també amb la Corporació Metropolitana de la Generalitat de Barcelona, per a discutir el programa de treball i el seu finançament.

Es manifesten solidaris amb aquestes iniciatives els partits següents: CDC, ERC, FNC, MCC, OIC, PSAN, PSAN (P), PSC (C), PSC (R), PSUC, PSOE i UCD, així com les organitzacions sindicals CCOO, CSUT, SOC, i UGT i pràcticament la totalitat d'associacions de veïns, associacions de pares i entitats de caire cultural i cívic.

La política desavolupada a una comarca, pot apropiar de nosaltres i exemple per a les altres.

Vic (Osona)

Per les obres de Malla

Els partits de Vic, a la Generalitat

Dimecres passat va ser rebuda pel conseller d'Obres Públiques i Urbanisme de la Generalitat, senyor Narcís Serra, una comissió de les Forces Polítiques de Vic. La reunió, que començà a tres quarts de vuit del vespre al Palau de la Generalitat, tenia l'objectiu d'informar al senyor Narcís Serra de les accions fetes a la comarca per tal d'aturar les obres iniciades a Malla, així com d'altres obres i urbanitzacions que posen en perill el desenvolupament harmònic d'Osona. L'entrevista mantinguda per representants de C.D.C., E.R.C., P.S.A.N., P.S.C. (C.), P.S.C. (R.) i P.S.U.C. amb el conseller, va transcórrer tothora en un ambient cordial i obert. El senyor Narcís Serra es va mostrar decidit a intervenir en la resolució d'aquests problemes. Remarcà, d'altra banda, la lentitud i les dificultats del traspàs de competències d'Obres Públiques i Urbanisme a la Generalitat, cosa que impedeix i condiciona actualment la gestió i la resolució plenes d'aquestes qüestions a Catalunya.

Va assenyalar també que a partir dels primers traspàsos de l'Estat a la Generalitat, el seu departament crearia un cos tècnic i assessor per gestionar les competències del seu departament, conjuntament amb els ajuntaments. «Qualsevol iniciativa comarcal sobre urbanisme i obres públiques —va dir— ha de fer-se des de les comarques: cal la descentralització». Va informar, d'altra banda, que la seva Conselleria demanaria el 16% del pressupost estatal sobre matèria d'urbanisme i obres públiques per a la Generalitat, que és la part que correspondria a Catalunya. Aquest percentatge suposaria de 80 a 90 milions de pessetes anuals per a la Generalitat en matèria d'urbanisme i obres públiques.

(Comunicat de les Forces Polítiques de Vic. Pàgina 6)

"El 9 NOV". d'Osona

22-ABRIL-1978

Desviament del Llobregat (15-4-78) El PSAN denuncia possibles interessats

El comitè local del Prat i el de zona del Baix Llobregat del PSAN han adreçat un comunicat a l'opinió pública on denuncien una vegada més «l'agressió que representa el desviament del Llobregat, tant per a la comarca del Baix Llobregat com per a tot el poble català».

A continuació precisen que no és pas el poble qui vol el desviament, sinó «l'oligarquia industrial i financera, enriquida durant el franquisme i que encara vol enriquir-se més amb la destrucció del país, utilitzant els mateixos mètodes anteriors, i a costa de la seguretat, el treball i la qualitat de vida de centenars de milers de persones».

VIC "El 9 NOV" 28-ABRIL-1978

Els partits recolzen la Policia Municipal

«Som conscients i recolzem la vostra petició d'un Reglament de règim interior que reguli les condicions del vostre treball», afirmen els partits polítics E.R.C., P.S.A.N., P.S.C.-R., i P.S.U.C. en un comunicat de resposta a la carta que els havia estat adreçada pels policies municipals de Vic afiliats al Sindicat de Treballadors de l'Administració de Catalunya. La carta era una còpia de la que havia estat tramesa al senyor batlle a mitjans del passat mes de febrer i que, de moment, encara no ha rebut cap contesta.

El comunicat segueix afirmant que «nosaltres veïem un pas positiu que vosaltres us haguessis afiliat i unit per la defensa col·lectiva dels vostres drets i interessos professionals». Després de destacar que les seves reivindicacions siguin satisfetes quan més aviat millor, el comunicat acaba assenyalant que «estem convençuts que el vostre sindicat podrà negociar-ho amb l'Ajuntament democràtic que sortirà de les properes eleccions i que s'arribarà a un acord que reconeixi els vostres drets i obligacions d'una manera que us serà satisfactòria i, així, podreu donar un millor servei a la Ciutat».

Els policies municipals demanen, entre altres coses, mitja hora per esmorzar, tres quarts d'hora per sopar i una setmana de torn de treball als matins i una altra les tardes, ja que aquest era el règim de treball vigent abans de l'arribada del nou cap de policia senyor Mantecón.

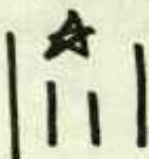
ACTIVIDADES POLITICAS

ACTES QUE CONVOCA EL PSAN DELS PAISOS CATALANS

Els secretariats locals del Tarragonés i de la Ribera d'Ebre, del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans

(5-5-78)

La premsa és un arma. Cal introduir-s'hi.

BAIX CAMP (Reus)

DIFÍCIL PAPEL PARA LOS COMUNISTAS ANTE LAS «MUNICIPALES»

A pesar del alto porcentaje en relación con los pronósticos iniciales que alcanzó el P.S.U.C. en las elecciones del 15-J, ni éste ni los partidos más minoritarios situados a su izquierda pueden confiarse de cara a las próximas elecciones municipales.

Los comunistas de Reus habían llegado por entonces a la cifra del medio millar de militantes y la colaboración en muchos aspectos de los órganos de Comisiones Obreras. Nombres como Solé Barberá, Rafael Nadal, etc., relanzaron el partido de los comunistas catalanes en todo el Campo de Tarragona. Pero después comenzó una vida lánguida, políticamente hablando y las diversas tensiones que han aparecido en otras ciudades catalanas también se manifestaron en Reus y en Tarragona. Parece ser que la disciplina del partido comunista no admite personalmente ni ideas que no estén totalmente suscritas por sus ejecutivos. Así ha venido el rompimiento de alguno de sus líderes, y también la marcha de cerca de un centenar de miembros —según nos dicen, de los más preparados— hacia los partidos socialistas de Reus.

Por otra parte, salvando la buena voluntad del secretario en Reus, Colomer, poco más se puede destacar en el órgano ejecutivo local del PSUC. Únicamente ha salvado de una posible hecatombe la victoria relativa de CG.OO. en las elecciones sindicales, pero de tal forma que puede ser engañoso; habida cuenta de que esta central no es exclusivamente de obediencia comunista, y que el obrero está conociendo poco a poco las opciones sindicales, y quizás elija otros caminos para su representación en la lucha sindical.

Por consiguiente, en las elecciones municipales el PSUC reusenense se encontrará en situación de inferioridad, salvo si se coaligara

en un frente más o menos popular con otros partidos de la izquierda, siendo por ahora muy remoto un posible pacto con los socialistas, ya que éstos, conscientes de su fuerza aumentada con las fusiones que se están realizando, no tienen mayor intención de ir unidos a otro partido, sea cual fuere, a las municipales.

El panorama para los otros partidos y grupúsculos políticos situados aún más a la izquierda del PSUC en Reus es únicamente testimonial. El PCOC (en la obediencia prosoviética de Lister) ha manifestado en varias ocasiones que no se aliara con el PSC ni con el PSUC por ningún motivo, y prefiere ir con otros grupos de extrema izquierda. Pero ni el PCOC ni estos otros grupos pasan, en Reus, de unas decenas de militantes, más o menos activos. Nos referimos a Bandera Roja, ORT, PSAN y PTC como los más importantes. En consecuencia, es posible que ni unos ni otros aspiren, ni consigan en todo caso, representación alguna en los comicios.

Estas pinceladas dan fin a la serie de artículos en que hemos intentado dibujar el espectro político reusenense, de derecha a izquierda, ante las opciones que se presentan, quizá para el otoño. En puro realismo político, solamente UCD (con el posible pacto con CDC), CDC y PSC-PSOE son las tres formaciones que pueden presentar una serie de candidatos para las elecciones municipales, que contengan nombres de categoría suficiente para completar un Ayuntamiento activo.

Angel CAMACHO

COMUNICADO DE VARIOS PARTIDOS POLITICOS

Los partidos Liga Comunista Revolucionaria, Moviment Comunista de Catalunya, Organización de Izquierda Comunista y PSAN han dirigido un manifiesto al pueblo de Tarragona.

En el mismo se refieren al proyecto de Constitución, que no consideran válido, por entender que legitima una democracia restringida.

Propugna una campaña popular por la incorporación al texto de la Constitución del derecho de autodeterminación de los pueblos; que el Estatut de Catalunya sea elaborado por el Parlamento catalán; que las leyes de los parlamentos autónomos no puedan ser vetadas por el Gobierno; el derecho a federarse los territorios cuando así lo decidan; que la Constitución garantice el derecho al divorcio por acuerdo mutuo o iniciativa de cualquier cónyuge; la garantía plena de todos los derechos sindicales de los trabajadores; garantía plena de los derechos de la juventud; una enseñanza pública, rechazando la concesión a la escuela privada que hace el proyecto constitucional; que la soberanía corresponda sólo al pueblo, y que se consulte al pueblo sobre la forma de estado.

(13-5-78)

COMUNICADO DE VARIOS PARTIDOS POLITICOS

Los partidos políticos L.C.R., M.C.C., O.I.C. y P.S.A.N. dels Països Catalans, ante la convocatoria de las centrales sindicales de una hora de paro el día 5 de abril, manifestamos nuestro apoyo a este llamamiento. Manifestamos, sin embargo, nuestro deseo de que dicha convocatoria hubiese sido realmente unitaria.

Desde la firma de los Pactos de la Moncloa, el aumento del paro, de los precios, los expedientes de crisis y la congelación salarial no se han visto resueltos, sino agravados. Por eso por ello que esta jornada debe ser el inicio de un proceso de concienciación y movilización que impida que las consecuencias de la crisis capitalista recaigan sobre los trabajadores.

Hacemos un llamamiento a participar activamente e impulsar en cada fábrica y tajo las asambleas, paros y todo tipo de acciones que impulsen y fortalezcan la unidad de los trabajadores y trabajadoras en lucha. Contra la congelación salarial; contra el paro; contra la carestía de la vida; contra los pactos de la Moncloa.

DIARIO ESPAÑOL (Tarragona)

5-IV-1978

Hoja del lunes, 1-V-78 Tarragona

El P.S.A.N. a l'opinió pública, sobre l'asfaltat dels carrers

Acostumats a tota una sèrie de desgavells urbanístics que l'Ajuntament de Sueca ha portat a cap els darrers anys: la llum, la canalització del Sequial, l'aïllament de la Canal del casc urbà per donar gust als capitalistes de «Pascual Hermanos», el caos urbanístic del Perelló i les Palmeres etc. etc, no ens hem sorprès massa en veure com des de mitjan estiu, una estranya i silenciosa colla de treballadors arrancava les tapes de les clavegueres d'alguns dels nostres carrers, que l'endemà apareixien tots coberts d'una capa de betum negre, baix el qual es perdia l'antic empedrat primitiu.

Sueca compta amb escàs patrimoni artístic, però l'empedrat dels nostres carrers constituïa un equilibri singular i valuós entre la part infraestructural del sanejament urbà i l'aspecte estètic. Sueca era una ciutat neta. Els rastells són alts perquè estan pensats per al carro i l'haca, evitant el fàcil accés a les voreres. Tot patrimoni demana una colla de manteniment no de destrucció o disfressa barata, encara que lògicament coste molt més. La pluja rellisca fàcilment per l'arcada del carrer fins desaparèixer pels albellons (si moltes vegades no ha estat així és perquè estan plens de merda i ningú no la lleva).

Sueca, com tota ciutat moderna, ha tingut que sofrir «millores» en cinc anys els carrers han estat foradats una i altra vegada per a l'establiment de les canalitzacions telefòniques, llum, aigua, però mai simultànies ni programades per evitar molèsties; és més fàcil més còmode i més barat destruir que amillarar. Ni tant sols els veïns hem estat informats. En comptes d'uns carrers sense clots ni desnivells, els hem hagut de sofrir, produïts per la pressa, el curt presupost contractat i la total incapacitat professional dels executors, doncs obres com aquestes demanen mans artesanes que o no n'hi han o són molt cares.

Ha guanyat el fàcil, el còmode l'econòmic i l'irresponsable per ignorància. Tapant pegat sobre pegat, prompte haurem de donar una altra ma i així fins que des de la vorera pugem al carrer. I mentre tant, l'alcalde segueix cobrant el 3% de cada obra pública. No l'interessarà que continuïn els pegats i poder així realitzar noves millores? No es guanyarà res dels carrers que continuen sent de fang: Polinyà, Muntanyeta, Conrado Granell i alguns del marenys, o és que els veïns d'aquest carrers són de segona renglera?

El betum comporta una sèrie d'inconvenients ignorats per la majoria dels suecans:

brutes, encara utilitzant quitrà de qualitat i execució.

Poca vida, doncs cada vegada caldran noves capes.

Retenció del calor i la pudor molesta.

Ofegament de la capacitat de desaiguar els albellons.

En ser el pis finet farà correr més els vehicles (possibilitats d'accident sobre tot de xiquets).

Com estarà prop del nivell de les voreres, molts automòbils hi pujaran amb el consegüent perjudici pels vianants.

Pel temps i amb l'ús es fa més relliscós.

Vists els inconvenients així com la irregularitat característica de l'Ajuntament en la seva manera de portar-ho a cap; sense una mínima informació als veïns, el Comité Local del P.S.A.N. volem manifestar:

Que encara que coste diners a l'Ajuntament, devem conservar el nostre patrimoni amenaçat

Que la solució adoptada per l'Ajuntament és errònia, malgrat que a curt terme sembla pràctica.

Que s'expose públicament el presupost del manteniment de l'empedrat tradicional, comparant-se amb el de les solucions adoptades.

Que s'informe públicament perquè no s'han asfaltat els carrers més necessitats, encara sense cap tipus de paviment; en comptes dels carrers de primera renglera, als quals considerem que no en calia

Que s'hi demane informe de Tècnics Facultatius en la matèria i fins aleshores es paralitzen les obres d'asfaltat.

SUECANS: Exigim que se'ns informe de les obres que fa l'Ajuntament sense tindre en compte l'opinió dels veïns.

Ajuntem-nos en associacions de veïns que defensen els nostres interessos i controlen la gestió municipal de l'actual Corporació Franquista fins que puguem elegir lliurement els nostres representants.

FORA SANGONERES DE L'AJUNTAMENT.

Comité local del Partit Socialista d'Alliberament Nacional (P.S.A.N.)
dels Països Catalans.

Carrer nou, 79 (cantó carrer foradat) - Apartat de Correus, 67 - SUECA

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CSIC

Sueca (La Ribera Baixa)

Pamflet contra l'ajuntament actual:

Oliva (La Safor)

Pamflet contra l'ajuntament actual:

POBLE D'OLIVA

L'actual Ajuntament continua sense estar al servei dels ciutadans

El Partit Socialista d'Alliberament Nacional (P.S.A.N.) dels Països Catalans, davant del servilisme mostrat pel nostre Ajuntament a unes classes determinades, en detriment de la població, comunica el següent als veïns:

Amb motiu d'augmentar les arques municipals locals, s'aprovà en el seu temps, uns impostos de luxe que a Oliva afecten, si fa no fa, al trinquet, sales de festa, societats de caça i pesca, club de tennis...

En pocs dies es va reunir l'Ajuntament en ple per a tractar, entre altres coses, l'aprovar o no les quantitats corresponents -a mode d'impostos-. Però davant les 66 pessetes a l'any que deuria pagar cada caçador, es montà una discussió argumentant que la caça no és un luxe, afegint que avui en dia és a l'abast de tothom (temps lliure, quòtes, llicències, escopeta cartutxos, etc...). I en pareguts termes s'expressaren la majoria de consellers respecte a la propietat privada.

DENUNCIEM aquesta situació que és del més denigrant, perquè ens diuen que no hi han diners a l'Ajuntament d'Oliva, i davant l'oportunitat de tindre'n més, com resulta que tenen interessos creats, reculen i retallen (qui més qui menys -dels consellers- són caçadors, socis del club de tennis, pescadors esportius o del club nàutic).

Com l'assumpte va quedar damunt la taula, exigim que al pròxim ple, s'aproven els impostos suntuaris, sense mutilacions!, o la dissolució del consistori. Cal tindre present que això afectarà el proper Ajuntament i ja vorem com s'ho farà si ara retallen presupostos.

Aquest Ajuntament defensa els interessos dels privilegiats; només un Ajuntament popular i democràtic defensarà els interessos del poble.

Socialisme i Independència.

OLIVA (La Safor) País Valencià Març del 1978

Gràfiques BOLLANA

Són moltes - la majoria - les comarques de les quals no hem tingut cap notícia, des del 20 de març ençà, sobre llurs activitats polítiques locals. O no hi han tals activitats, o no ens les han comunicades. En ambdós casos, malament rai!

Distribucions LLUITA (P.S.A.N.)
Gran Via de les Germanies, 27, pta. 6

VALENCIA - 6

Callosa d'En Sarrià (la Marina Baixa)

Amb motiu de la campanya per al senat a la Marina Baixa i davant les declaracions del ministre Garrigues Walker el nostre partit junt amb el P.S.P.V. ha distribuït el següent panflet:

HOMES I DONES DE LA MARINA

El problema de l'aigua no ha de ser causa d'enfrontament entre els nostres pobles que es necesiten mutuament, perquè els nostres interessos són comuns. Una altra cosa són els interessos dels cacics i oligarques que no fan més que explotar-nos.

COMUNICAT

Davant els fets ocorreguts últimament, el Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans i el Partit Socialista del País Valencià denunciem:

1.- L'atreviment i lleugeresa del ministre "ucedista" del Estat Espanyol senyor Garrigues Walker, el qual en declaracions fetes a la premsa a rant del seu viatge per captar vots a la nostra comarca, demostra ben clarament el seu desconeixement de la realitat. Queda ben palesa, per tant, la manifesta i reconeguda incapacitat del poder central per resoldre els problemes de la nostra comarca i de tot el País Valencià.

2.- L'actuació autoritària i típicament franquista del govern central al imposar-nos, sense contar amb el poble, la solució amenaçadora de la via "ejecución forzosa". Sembla un intent de provocar l'enfrontament dels pobles de la nostra comarca pel ministre del partit governamental, que cal dir-ho, no es majoritari ni a la nostra comarca ni al País Valencià.

3.- L'actitud dels botiflers del País Valencià, eterns agenollats davant el poder centralista i col.laboradors per tant, en la tasca d'enfrontament entre els nostres pobles.

MANIFESTEM,

Que entre els pobles de Callosa d'en Sarrià i Benidorm, així com entre tots els pobles de la nostra comarca hi ha lligams històrics, culturals i econòmics que hem de mantindre per damunt de totes les maniobres dels botiflers que trauen els seus millors guanys de la desunió dels nostres pobles.

Que els greus problemes que afecten La Marina (i no tant sols el de l'aigua) han de ser resolts solidariament entre tots des de ací, des de la nostra terra dins el context de un País Valencià autònom, per representants democràticament ~~nix~~ elegits pel poble valencià que serveixquen interessos del poble que els ha elegit i no el dels botiflers caciquils.

PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS PAISOS CATALANS
PATIT SOCIALISTA DEL PAIS VALENCIA

La Marina Baixa. Callàsa d'Ensarrià-Benidorm. 20 Maig del 1978

2. POLITICA NACIONAL

1 CONGRÉS DEL PSAN

El PSAN inaugura I Congrés

AVUI 9-4-78

La primera fase del I Congrés del PSAN se celebrà aquest cap de setmana a València. Així per primera vegada s'ha iniciat en aquella ciutat el congrés d'un partit d'àmbit de Països Catalans. La segona fase del congrés se celebrarà a Barcelona dissabte i diumenge vinents.

L'acte d'obertura d'aquest primer congrés s'inicià amb la intervenció de Francesc Candela, el qual va explicar el contingut i significació del

congrés i els objectius del partit: la construcció d'un Estat socialista dels Països Catalans, afirmant que l'emancipació de la classe obrera i l'alliberament nacional són la mateixa cosa. Candela criticà la «frenètica pellassada» que duu a cap el bunker barraqueta per enfrontar els valencians. També criticà el federalisme tot preguntant-se quin tipus de federalisme calia i qui s'havia de federar.

Maria Conca explica l'organització del congrés. Fèlix Cucurull va exposar una història del nacionalisme. A continuació, parlà Gonçal Castelló. Gonçal Castelló assenyalà que, en tant que ciutadà del País Valencià, era català. Va dir també que el partit havia assolit la majoria d'edat.

A continuació, prengueren la paraula com a personalitats independents el fundador del POUM, Jordi Arquer, i el polític Vicent Ventura.

Entre les personalitats convidades es trobaven l'escriptor Joan Fuster, el poeta Vicent Andrés Estellés, el gramàtic Enric Valor, el periodista Joan Ollas, l'escriptor Amadeu Fabregat, el cantant Joan Montleón del grup Els Pavesos i l'editor Eliseu Climent.

Foren llegides adhesions del PSOE, PCPV, UDPV, CCOO, PTE, PSPV, MCPV, LCR, USO, Assemblea de Catalunya, Coordinadora d'Associacions de Veïns i diversos partits polítics i entitats ciutadanes. També s'hi adheriren el senador Josep Vicent Miteo, l'escultor Andreu Alfaro, els pintors Armengol i Artur Eras, l'escriptor Jordi Carbonell i el ballari Antoni Gades, que envia la seua adhesió des de Cuba.

En el transcurs del congrés, que es clausurà a Barcelona el cap de setmana vinent s'aprovaron diverses ponències sobre política econòmica, ensenyament, les comarques castellano-parlants del País Valencià, l'alliberament de la dona, l'ecologia, la política agrària, sanitària, i l'emancipació nacional.

Josep Torrent

Activitat política AVUI 9-Abril-78

Importants adhesions al congrés del PSAN

Un total d'un seixanta «ciutadans dels Països Catalans, políticament independents» han signat una carta d'adhesió al I Congrés del PSAN, que començà ahir la seva segona i última sessió a l'Orfeó de Sants, de Barcelona.

En la nota manifesten el «reconeixement al PSAN pels seus deu anys de lluita per l'alliberament nacional, pel socialisme i per la unitat dels Països Catalans» tot confiant que aquest congrés «representi un avenç qualitatiu del marxisme independentista en la seva lluita i en l'ocupació d'un espai polític de masses propi».

Comitè executiu

Ahir al vespre els congressistes

del PSAN procediren a l'elecció del comitè central i de l'executiu. Per bé que fins avui no es faran oficialment públics els components, a darrera hora hi hagué una filtració dels noms dels membres del comitè executiu.

La llista encara no és definitiva, ja que al moment de tancar l'edició no s'havia acabat la reunió del comitè central. L'executiu tindrà uns vint membres, que exerciran la direcció del partit de forma col·legiada. Fins ara no s'havien publicat mai els noms del comitè executiu del PSAN.

Pel que hem pogut saber, és molt probable que la llista del comitè executiu estigui formada per Paco Candela, Josep Huguet, Francesc Codina, Josep Blasco, Teresa Lavèrnia, Josep Guia, Eusebi Coromina, Xavier Mitjà, Pere Pugès, Lluís Llarinós, Francesc Artola, Assumpta Buhigas, Vicenç Garcia, Joan Tarabai, Jordi Monés, Fèlix Cucurull, Casimir Boi, M. Mercè Marçal, Antoni Royo i Bartomeu Buch.

Les ponències aprovades al llarg de la jornada foren «Moviment revolucionari dels joves», «Moviment obrer i partit», «La lluita d'alliberament a Europa» i «Anàlisi marxista actual de la qüestió nacional». A mitja tarda es presentà a l'assemblea l'informe de l'executiu sortint, que versà sobre el creixement del partit després de la convocatòria del congrés i les perspectives de cara a la consolidació a través de noves formes organitzatives. Avui tindran lloc a les 10 la sessió independentista i la de cloenda al migdia.

COMUNICAT DE PREMSA DEL PSAN

El Secretariat Local del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans informa que s'ha celebrat a València durant el cap de setmana passat la primera sessió del Congrés del partit, que conclourà els dies 8 i 9 d'aquesta setmana amb la segona sessió, que se celebrarà a Barcelona, al teatre de l'Orfeó de Sants.

A la primera sessió, a la qual assistiren 400 delegats de les comarques dels Països Catalans, es debateren les ponències següents: «Bases per una política econòmica», «Problemàtica de l'homosexualitat», «Línia d'ensenyament», «Les comarques castellano-parlants del País Valencià», «Militància i partit».

«L'alliberament de la dona», «Partit de masses i estratègia d'alliberament nacional», «Alternativa ecològica», «Línia del Front Agrari», «Cristians i partit», «Alternativa sanitària» i «Línies del Front Local».

Destaquem, per la relació que tenen amb els problemes de les comarques del Camp de Tarragona, les que fan referència a la línia del Front Agrari i alternativa ecològica, que proposen les bases per unes alternatives agrària, ramadera i ecològica, respectivament, per a l'avenç cap al socialisme, en una explotació racional i justa dels recursos naturals i de les fonts d'energia, que elimini l'explotació d'aquests recursos pels grans monopolis i els perills de contaminació i degradació del medi ambient.

A la sessió inaugural del Congrés, que va haver de ser retardada a causa de diverses amenaces de bombes i altres actes de provocació duts a terme per escamots feixistes, parlaren Jordi Arquer, fundador del Bloc Obrer i Camperol i del Partit Obrer d'Unificació Marxista, Josep Soler i Vidal, fundador del Partit Comunista Català durant la Dictadura de Primo de Rivera i actual militant del PSAN dels Països Catalans, l'escriptor Gonçal Castelló i l'escriptor i historiador Fèlix Cucurull, també militant del PSAN dels Països Catalans.

El Secretariat Local del Tarragonès informa també que qualsevol informació complementària sobre aquest Congrés o sobre els objectius, estratègia o línia política del partit seran fornits a aquelles persones que s'adrecin a l'Apartat de Correus 334 de Tarragona.

Partit Espanyol (Tarragona)
5-11-78

Los días 1 y 2 en Valencia, y 8 y 9 en Barcelona

PSAN: Congreso para afianzar el independentismo catalán

Con la celebración del congreso del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans los próximos días uno y dos de abril en Valencia y ocho y nueve en Barcelona se dará un nuevo e importante paso en la simplificación de uno de los más confusos y desconocidos espacios políticos catalanes.

La celebración de este congreso en dos turnos, uno en Valencia y otro en Barcelona, es ya expresión clara de uno de los objetivos de este partido: la reivindicación de los Països Catalans como marco efectivo de su práctica política. El PSAN ha desarrollado un importante papel en el debate sobre el concepto y la realidad social, cultural y política de los Països Catalans.

La elección de Valencia como sede de la primera parte del congreso es también expresión de la implantación relativa del partido que vio disminuido de forma importante su peso específico en el Principat tras la escisión de los militantes y dirigentes que formaron el MUM (Moviment d'Unificació Marxista).

En la actualidad, el independentismo catalán cuenta con el PSAN, el PSAN Provisional, Esquerra Nacional, el MUM, el Front Nacional de Catalunya y Estat Català como organizaciones políticas que se reclaman de esta concepción además de un sin fin de grupusculos. Según es comúnmente aceptado por los observadores políticos hay una parte importante de la base de Esquerra Republicana de Catalunya que profesa también el independentismo pero no puede decirse lo mismo del partido.

De los partidos citados, sólo Estat Català no se define como de izquierdas. El grado de asunción del socialismo varía mucho.

sin embargo, de unos a otros. El PSAN se considera marxista-leninista, aceptando como tal conceptos teóricos como el de la dictadura del proletariado y el papel de partido hegemónico a desarrollar por él mismo en el proceso revolucionario. El Front Nacional de Catalunya empezó a aparecer como socialista durante la década de los sesenta después de haber ejercido una práctica resistente, consecuencia defensiva, de tipo esencialmente nacionalista. Como decantación de su ala izquierda y del sector joven del FNC surgió en 1968-69 el PSAN, el cual a su vez tuvo en 1973 una escisión de tipo radical que tomó el nombre del PSAN-Provisional. Esta escisión, poco numerosa, se diferencia sobre todo por la opción activista, menos dada a intentar la fusión de su práctica política con la actividad cotidiana de la población.

Conversaciones PTC-MUM

La escisión del PSAN que en 1977 dio lugar al MUM significó el decantamiento de un importante sector de este partido hacia posiciones menos radicales en el aspecto del independentismo. Entre el MUM y el PTC, surgido a su vez de una escisión del PTE, se llevan a cabo conversaciones de las que se espera que surja algún tipo de acuerdo relativo a su fusión.

Joan Trabal, Jordi Moners y Xavier Bru de Salas, bajo la bandera independentista del PSAN. (Foto: Archivo.)

Por su parte, Esquerra Nacional es una minúscula agrupación formada en torno a Jordi Gil, que abandonó el PSC-C en 1976. EN efectuó un llamamiento a principios del mes actual en el que propone la fusión de los dos PSAN y EN sólo a cambio de que su órgano de expresión «Tallaferró» pase a ser una de las publicaciones de la nueva formación, para la que propone que se adopte el nom-

bre del PSAN.

Esta parece ser una de las intenciones del PSAN, convertirse en el eje del independentismo de izquierdas, cosa que parece posible tras la incorporación de Fèlix Cucurull, el abandono del FNC por parte de sus dos figuras más prestigiosas, los Cornudella padre e hijo, y el deslizamiento del MUM hacia actitudes menos radicales.

Intelectuales con el PSAN

Hoy se inicia en Barcelona la segunda parte del Primer Congreso Socialista d'Alliberament Nacional, congreso iniciado el pasado fin de semana en Valencia. Con motivo de la finalización de este congreso, los servicios de prensa del PSAN han dado a conocer una carta que más de cincuenta intelectuales han dirigido al citado congreso.

Los firmantes de esta carta manifiestan en ella «nuestro reconocimiento al PSAN por sus diez años de lucha «per l'alliberament, el socialisme y per la unitat dels Països Catalans».

Avel·li Artís Gener (Tusner), Josep Albanell, Joan Alegret, Andreu Alfaro, Rafael Balada, Joan Bellester, Carles Barranco, Miquel Bauçà, Josep Lluís Bonet, August Bover, Joan Brossa, Max Canher, Joaquim Carbó, Jordi Carbonell, Salvador Casanovas, Gonçal Castelló, Eliseu Climent, Tomas Caroz, Josep Espunyès, Vicent Andrés Estellés, Lluís Ferrán de Pol, Josep Ferrer, Miquel Ferrer (secretari general de la UGT de Catalunya 1937-1939), Joan Fuster, Jaume Fuster, Josep Maria Fiqueras, Antonio Gades, Marc Granell, Lluís Llach, Josep Maria Llompart, Josep Maria Mestres -Quadrenys, Conxa Millan, Jordi Mones, Joan Montleon, Quim Monzó, Ramon Montaner, Joan Olivé, Maria Antonia Oliver, Isabel Orri, Manuel de Pedrol, Ricard Pérez Casado, Josep Riera, Ramon Pinyol, Maria Rosell, Antoni Serra, Josep Maria Solé Sabater, Agustí de Semir, Isabel Clara Simó, Imma Subella, Gaspar J. Urban, Enric Vicens, Vicent Ventura, Joan Pere Viladecans, Jordi Vilanova, Eduard Vinyamata, Lluís Maria Xirinach, Antoni Reig.

Tele/Expres 8-4-78

Heremoteca General CEDOC

COMUNICAT DE PREMSA DEL PSAN

El Secretariat Local del Tarragonès del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans, prosseguint la informació facilitada al comunicat de premsa publicat el passat dia 6 informa de la celebració de la segona sessió del Congrés del nostre partit. Aquesta va ser celebrada a Barcelona els dies 8 i 9 passats. El dissabte, dia 8, al matí foren aprovades les ponències "Moviment obrer i partit", "La lluita d'alliberament nacional a Europa", "El moviment revolucionari de joves" i "Anàlisi marxista actual de la qüestió nacional". A la tarda del mateix dissabte van ser elegits els membres del nou Comitè Central i del Comitè Executiu, els noms dels components del qual van ser fets públics a la sessió de cloenda, que va tenir lloc diumenge, dia 9, després d'una sessió de debat independentista, en el qual participaren representants de diversos partits independentistes d'altres nacions oprimides de l'Europa capitalista. Acabà la sessió de cloenda amb la lectura de les nombroses adhesions rebudes d'altres partits, independents i organitzacions diverses, procedents dels Països Catalans i de tot el món, i amb els parlaments de tres independents: Josep Maria Llompart, per les Illes, Gonçal Castelló, pel País Valencià, i Jordi Carbonell, pel Principat.

Destaquem la composició del Comitè Executiu elegit darrerament, que reflecteix la composició actual del partit, que, sense ser exclusivament obrer i camperol, si que ho és majoritàriament a les comarques més conscienciades i combatives dels Països Catalans: Teresa Alabèrnia (treballadora), Francesc Artola (aparellador), Josep Lluís Blasco (professor universitat), Assumpta Bohigues (A.T.S.), Casimir Boi (pagès), Francesc Candela (advocat), Francesc Codina (ensenyant), Eusebi Coromina (periodista), Fèlix Cucurull (escriptor), Vicenç García (treballador de la fusta), Josep Guia (professor universitat), Josep Huguet (mestre d'escola professional), Lluís Llerinós (mecànic), Carles Llorca (pilot), Maria Mercè Marçal (ensenyant), Xavier Mitjà (treballador).

Jordi Moners (historiador), Pere Pugès (urbanista), Joan Tarabal (llibreter).

Jueves, 13 de Abril de 1978

DIARIO ESPAÑOL
Tampoco

El PSAN va cloure ahir el I Congrés

11-Abril-78
AVUI

El PSAN cloqué diumenge al migdia el seu I Congrés amb la proclamació per primera vegada dels membres del nou comitè executiu, els noms del qual ja avançàvem de forma oficiosa en l'edició de diumenge.

En relació amb la llista donada pel nostre diari diumenge passat, només cal destacar un canvi en la composició del comitè executiu del PSAN: la de Carles Llorca en lloc d'Antoni Rojo.

Dels vint components de l'executiu, la mitjana d'edat supera per poc els trenta anys, i representen de forma força equilibrada les diferents comarques de Catalunya i el País Valencià: és destacable no obstant això l'absència de representants de les Illes.

Diumenge al matí dues sessions aglutinaren l'interès i l'ocupació dels congressistes: la sessió independentista i la de cloenda. En la primera pronunciaren parlaments representats del partit basco EIA, HASI, de l'Esquerra Catalana dels Treballadors (Catalunya Nord), del Consello Nacional Asturià, així com Josep

Guia, pel PSAN, i Jordi Carbonell. Uns i altres abordaren el procés d'alliberament de les diverses nacions oprimides d'Europa i la crítica del projecte de la Constitució que s'elabora a l'Estat espanyol. Per la seva part Jordi Carbonell valorà molt positivament aquesta sessió.

En la sessió de cloenda presidia la mesa, juntament amb membres del PSAN, Josep Solé Vidal, fundador del Partit Comunista Català i del PSUC, Josep Huguet hi presentà un informe de l'executiu sobre el procés polític a nivell d'Estat i Lluís Llerinós i Xavier Mitjà abordaren el moviment obrer als Països Catalans i la necessitat que aquí es creïn sindicats nacionals.

També pronunciaren parlaments Josep M. Llompart, de les Illes, Gonçal Castelló, del País Valencià, i Jordi Carbonell.

També donaren informació del CONGRES:

- El Correo Catalán (9-4-78) (11-4-78)
- Avui (9-4-78) (31-3-78)
- Mundo Diario (2-4-78) (9-4-78) (1-4-78) (11-4)
- " " (18-4-78)
- Tele/Expres (10-4-78)
- Catalunya (16-4-78)
- El Correo Catalán (4-4-78)
- Tele Expres (3-4-78)
- El Correo Catalán (30-3-78)
- El noticiu Universal (10-4-78)
- Diari de Barcelona (29-3-78)
- Levante
- Provincias

MITING UNITARI

14 D'ABRIL

**DIVENDRES, A LES 7.30
PLAÇA DEL REI**

- * PER UNA CONSTITUCIÓ AMB TOTES LES LLIBERTATS
- * PER LES ELECCIONS IMMEDIATES AL PARLAMENT DE CATALUNYA
- * NO ALS AJUNTAMENTS ACTUALS, MUNICIPALS IMMEDIATES!

**CONVOQUEN:
OCE (BR), AC, CUM,
POUM, LCR, OIC,
MCC, PSAN**

TEL. 1-XXXX: ABRILS 13 D'ABRIL

Comunicat de premsa de les JSAN, no publicat a cap dels diaris del País Valencià:

L'aprovació per la comissió Constitucional del Congrés de l'article 11 referent als drets polítics dels joves, constata una vegada més la situació política en que està immers el nostre País.

Els joves majors de 16 anys ja tenim drets polítics, però no majoria d'edat, ara un jove de 16 anys podrà ser alcalde o diputat, però necessitarà el permís patern per a poder sortir de casa. La discriminació de que som objecte, arriba a aspectes com aquest, que quasi ridículs, malgrat se'ns vulga comparar amb altres països europeus.

Tot això com a conseqüència del predomini de les forces postfranquistes UCD i AP, predomini manifestat també en aspectes tan importants com el no reconeixement del dret a l'autodeterminació o com el muntatge de pre-autonomies sense contingut, i tot això amb la complicitat implícita de les forces parlamentàries "d'oposició" que han acceptat aquesta política, o bé en aquest cas concret han abandonat les mobilitzacions populars i les reivindicacions al marc parlamentari.

Per tot això les JSAN dels Països Catalans fem avinent la nostra proposta al mateix temps que proseguim la lluita per tal de conscienciar i mobilitzar als joves fins a l'aconsegüència del reconeixement de la majoria d'edat jurídica equiparada a la majoria d'edat laboral.

Cal estudiar el text constitucional, a mesura que vagin aprovant els diferents títols.

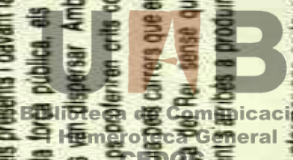
Abon, des d'abril 15 14 1978
Barcelona

Concentració republicana

Poc més d'un centenar de persones es concentraran ahir, a dos quarts de vuit del vespre, a la plaça del Rei de Barcelona, responnent a la convocatòria feta pels partits OCE, BR, AC, CUM, POUM, LCR, MCC, OIC i PSAN amb motiu de l'aniversari de la proclamació de la segona República, acte que havia estat explícitament prohibit.

Després que un dels concentrats demanés, a través d'un megafon, la signatura d'un document en pro de la llibertat d'Alvar Valls Carles Sasre, Josep Lluís Pérez i Montserrat Tarragó, un contingent de forces antifeixistes s'acostà i instà els manifestants a dissoldre's. Després d'una breu conversa, en que els manifestants demanaren que se'ls deixés fer només un parlament per tal de desconvocar els presents i davant la negativa de la força pública, els concentrats es van dispersar. Amb tot, alguns grups continuen erents contra la marxa i després d'una carrera que envolten la plaça del Rei, sense que en cap moment arribés a produir cap càrrega.

Algunes informacions parlaven de que hi haurien tres delinqüents

Sobre la Constitució *Avui, dijous 16.3.1978*

Nova campanya d'uns quants partits d'esquerra

Sis organitzacions polítiques de l'esquerra no parlamentària, PSAN, LCR, MCC, OCE-BR, OIC i PCT, van presentar ahir a Barcelona les línies d'una campanya de mobilitzacions sobre la Constitució que vol ser complementària de la de l'Entesa.

La campanya consistirà bàsicament a promoure actes populars a comarques i recollir unes cent cinquanta mil signatures per a un document en què es reclamen, entre altres, els punts següents:

La incorporació al text constitucional del dret a l'autodeterminació de les nacions de l'Estat espanyol.

Que l'Estatut de Catalunya sigui elaborat per un Parlament de Catalunya, elegit amb aquesta finalitat, i plebiscit pel poble català abans d'anar a Madrid.

Que les lleis elaborades pels Parlaments autònoms no puguin ser vetades pel govern de l'Estat (supressió de l'art 143).

El dret dels territoris autònoms

a federar-se sense necessitat d'autorització per part de les Corts (supressió de l'art 130).

Garantia de dret al divorci, lliure accés de les dones als mitjans de control de la natalitat i la interrupció de l'embaràs a càrrec de la Seguretat Social.

Drets sindicals, llibertats democràtiques per als soldats, militars i funcionaris.

Que la forma d'Estat sigui sotmesa a plebiscit popular separatament amb la pregunta: monarquia o república?

Els grups promotors tenen la intenció d'organitzar un gran acte central a Barcelona a mitjan abril i concloure la campanya a final del mes vinent.

El PSAN denuncia la inhibició dels diputats catalans (20-5-78)

representats per la intervenció del diputat basc Letamendia, el qual, sense claudicacions de cap mena, ha reafirmat els objectius de la classe treballadora i el poble basc: el Socialisme i la independència nacional. Objectius pels quals també lluita el PSAN als Països Catalans.

c) L'article segon no reconeix el dret a l'autodeterminació, dret fonamental perquè una constitució sigui democràtica. Per tant, no podem assumir-la i ens veiem obligats a denunciar la manipulació que sofreix el nostre poble en presentar-li com grans avenços aquestes jugades reformistes que ens perpetuen com a nació oprimida.

Davant l'aprovació dels primers articles de l'avantprojecte constitucional de l'Estat espanyol, el PSAN ha fet públic un comunicat en què lamenta, entre altres coses, que no s'hagi establert el dret a l'autodeterminació. Textualment, les precisions del PSAN s'especifiquen en aquests tres punts:

a) Lamentem l'actitud dels diputats catalans, que no han estat a l'alçada que calia per a defensar els nostres drets nacionals. Inhibició o bé ambigüitat ha estat la seva característica, i no podem abonar-ne l'actuació, sinó rebutjar-la.

b) Si que ens sentim plenament

LLIBERTAT DELS JOGLARS

AVUP 11 d'abril - 78

Els Joglars

Es proposa l'abolició d'un article del codi militar

El grup parlamentari Socialistes de Catalunya ha decidit presentar una proposició de llei de defogació de l'article sisè del Codi de Justícia Militar, que ha afectat, d'una manera especial amb el seu apartat 2, el procés militar en què van ser condemnats a dos anys de presó quatre dels membres del grup teatral Els Joglars. Ho farà Eduard Martín en el ple del Congrés demà dimecres.

L'article esmentat fa referència a la competència d'aquesta jurisdicció, per raó del delictes, en causes com les que han condemnat els quatre actors

PSC, Collectius Obrers En Lluita, JRC.

Manifestació frustrada a Badalona

La manifestació que havien convocat les Associacions de Veïns, les centrals sindicals i els partits polítics de Badalona per a dissabte al capvespre per reivindicar la llibertat d'expressió i l'alliberament d'Els Joglars, no va ser possible fer-la a causa de la presència de la policia. Recordem que el governador civil l'havia prohibida.

Cap a les set de la tarda, unes set-centes persones es van concentrar a la plaça Pep Ventura per iniciar la manifestació, però, malgrat que vam fer avinent a la policia el caràcter pacífic de l'acte, la manifestació no va ser possible i els manifestants es dissolgueren.

La comissió de partits polítics ens manifestà la seva protesta per la prohibició d'un acte que és un dret polític, i van dir que des d'ara, a més de reivindicar la llibertat d'expressió, caldrà continuar reivindicant la llibertat de manifestació, informa Enric Giralt.

Adhesió a la denúncia

Catorze partits polítics i organitzacions civiques han signat a instàncies del comitè de solidaritat amb Els Joglars un document d'adhesió a la denúncia que els advocats que en van fer la defensa han presentat contra el capità general de la IV Regió Militar i el seu general auditor, per un suposat delictes de falsedat en document públic.

Han signat l'adhesió el PTC, Convenció Republicana, Partit Sindicalista, MUM, PSAN Provisional, EN, Secretariat de l'Assemblea de Catalunya, PSAN, Familiars i Amics de Presos Polítics, FNC, OCE (BR), MCC,

Correo Catalan

Libertat d'expressió

Organizaciones políticas, en favor de Els Joglars (11-4-78)

Un total de 16 partits y organizaciones de masas suscribieron ayer, un documento en el que muestran su apoyo al Comité pro solidaridad con Els Joglars, al tiempo que piden la anulación, a todos los efectos, del Consejo de Guerra que condenó a cuatro de los componentes de dicho grupo.

Los firmantes son: PSC-C, LCR, PTC, Convención Republicana, MUM, Partido Sindicalista, PSAN-P, en, Secretariat de l'Assemblea de Catalunya (Frenoval), FNC, PSAN, Asociación de Familiares y Amigos de Presos, OCE (BR), MCC, Collectiu Obrer en lluita y JRC.

Se indica en el documento hecho público, su adhesión a las acciones legales que, con la presentación de una querrela criminal, se han iniciado para esclarezca la actuación del capitán general de Catalunya y del go-

Biblioteca de Catalunya
i Hemeroteca General
CEDOC

DIADA DE SANT JORDI

GRIDA DAVANT LA FESTIVITAT DE SANT JORDI

Per al proper dia de Sant Jordi, els partits democràtics i d'arrels populars criden tots els ciutadans tarragonins a assistir als actes commemoratius que se celebraran.

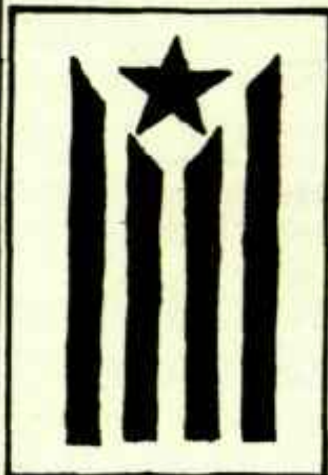
Cal que, un cop més, el poble de Tarragona manifesti les seves aspiracions d'aconseguir les plenes llibertats que comporten per a nosaltres les eleccions al Parlament de Catalunya, l'Estatut d'Autonomia i una Constitució Democràtica.

Per això, senadors de l'Entesa dels Catalans, representants de la demarcació electoral de Tarragona, ens parlaran i expressaran el que el poble de Catalunya desitja.

Siguem conscients que la participació de tot el poble és imprescindible per a aconseguir-ho.

Per això són convocats tots, diumenge vinent, a la una del migdia, a la Rambla.

Convergència Democràtica de Catalunya, Estat Català, Esquerra Republicana de Catalunya, Lliga Comunista Revolucionària, Moviment Comu-

FNC

(22-4-78)

CATALANS

DEMÀ DIADA DE ST. JORDI

Els que estem per l'ALLIBERAMENT NACIONAL ens trobarem a tres quarts de dotze (11.45) a la Plaça de la Catedral.

Per participar tots junts a la Concentració de la Pça. de St. Jaume

PSAN

ANEM-HI TOTS!

6 "Diario Español" Tarragona

20-IV-1978

25 D'ABRIL

El domingo 19-4-78

CONMEMORACION DE LA BATALLA DE ALMANSA

VALENCIA. (De nuestra redacción.) El próximo domingo a las cinco de la tarde en la plaza dels Furs, junto a las torres de Serranos tendrá lugar un acto unitario convocado por los partidos políticos, en conmemoración del 25 de abril, fecha en la que en 1707 perdimos, con la batalla de Almansa, los fueros valencianos.

Dicho acto que ya ha sido autorizado tendrá una duración de unas tres horas y en él intervendrán en una serie de breves parlamentos, Alfons Cucó, Francisca Llopis Escrivá, Josep Guàrdia, Vicent Alvarez, Carles Dolé, Joan Pastor, Vicent Ventura, Garrigo Marzá, Octavio Soler, Emerit Bono, Luis Font de Mora y Carles Martínez Llana.

Entre dichas intervenciones actuará una serie de grupos folklóricos valencianos y al final se dará lectura a un parlamento unitario.

Los partidos organizadores, que ayer tarde celebraron una reunión para preparar la celebración del acto son: UDPV, PDLPV, PSP, del PV, PSOE, PSPV, PSAN, PSUPV, OIC, MCPV, PCT, PTE, ORT, LCR, AC, UC, OCE, BR, PCPV y PCV.

Las Provincias

Para el 22 de abril

Piden permiso para una manifestación

(Redacción). - Nueve partidos políticos entregaron ayer la solicitud de permiso para realizar una manifestación el día 22 de este mes. La acción se convoca en base a tres lemas: «Por una Generalitat al servicio del pueblo», «Por un "Estatut d'Autonomia" hecho y aprobado por el pueblo catalán» y «Por las elecciones al Parlament de Catalunya».

Los partidos que convocan son: PSAN, MCC, OCE-BR, LCR, POU, OICE, MUM, PCT y Y y PTC de Sánchez Carreté.

Si la manifestación es autorizada por el Gobierno Civil se iniciará a las 8 de la noche en la Plaza Universidad. El recorrido todavía no ha sido concretado.

Mundo Biano, viernes 12.4.1978

El mitin de mañana

22-4-78 (Las Provincias)

EL P.S.O.E. NO PARTICIPA Y EL P.C.P.V. NO LO HA CONFIRMADO

VALENCIA. (De nuestra redacción.) Mañana domingo, a las cinco de la tarde, en la Plaza dels Furs, tras las Torres de Serranos, tendrá lugar un festival-mitín en conmemoración del 25 de abril de 1707, fecha de la pérdida de la batalla de Almansa y con ella de los fueros.

La mesa de partidos organizadora de dicho acto, cuya relación en principio se facilitó, ha sufrido alguna importante modificación, al no participar ya en la misma el partido mayoritario, el PSOE, y no haber confirmado su participación en el acto, todavía el PCPV.

Por lo que al PSOE respecta, el hecho de que se haya «descoigado» de la convocatoria, ha sido explicado del siguiente modo por un portavoz: «El PSOE asume plenamente la historia

del País Valenciano, pero este es momento de centrar los esfuerzos en el apoyo al Consell, y en la medida en que no era este claramente el objetivo del acto del domingo entendemos que puede distraer a la opinión pública de ese esfuerzo y, por ello se convierte en un modo de hacer el juego a la derecha más reaccionaria».

En cuanto a las intervenciones programadas para el acto, y que alternarán con la actuación de grupos y cantantes del País Valenciano, son las siguientes: Sebrí Molinero (AC); Ignaci Alvarez (MCPV); Victor Fuentes (PSP); Alfons Cucó (PSPV); Ramón Novella (PCT); Domenech Serneguet (PSUPV); Empar Sarabia (PSAN); Victor Serrano (PTE-PV); Josep Vafó (LCR); Vicent Alvarez (OIC) y Joaquín Garrido (UCE).

● El martes, 25 de abril, a las ocho de la tarde, y organizados por una serie de partidos de izquierda e independientes, tendrán lugar simultáneamente 18 actos conmemorativos de la derrota de Almansa, en diferentes comarcas del PV. Por lo que respecta a Valencia ciudad, en el Centro Escolar y Mercantil se celebrará un acto, en el que intervendrán Vicent Ventura y Josep Vicent Marqués, ambos independientes, y Carles Dolé (MCPV), Hortensia Marriones (PSAN), Vicent Alvarez (PCT) y Ramón Novella (PCT). El lema del mitin es «L'Esquerra del PV per les llibertats i el socialisme».

AB
Agencia de Comunicació
Hemeroteca General
de l'IBOC

● ACTOS CONMEMORATIVOS DE LA BATALLA DE ALMANSA

El próximo día 25, en el que se cumplirá el doscientos setenta y un aniversario de la batalla de Almansa, se celebrará en el Centro Escolar y Mercantil (C. E. M.), una reunión, en la que intervendrán diversos políticos para hablar bajo el lema común de «L'esquerra del País Valencià per les llibertats nacionals i el socialisme», y en el que intervendrán Vicent Ventura, José Vicente Marqués, Hortensia Mariones, Carles Dols y Ramón Novella.

El acto está organizado conjuntamente por los partidos extraparlamentarios M. C. P. V., O. I. C., P. S. A. N. y P. C. T.

Con anterioridad a dicho acto está previsto celebrar otro de la plaza Dels Furs, junto a las torres de Serrano, a partir de las cinco de la tarde.

A dicho acto, alternando con la actuación de grupos y cantantes del País Valencià, tienen previsto hablar: Sebrà Molinero (A. C.), Ignaci Álvarez (M. C. P. V.), Víctor Fuentes (P. S. P.), Alfons Cuadé (P. S. P. V.), Ramón Novella (P. C. T.), Domenec Sernequet (P. S. U. P. V.), Empar Sorobla (P. S. A. N.), Víctor Serrano (P. T. E. P. V.), Josep Vañó (L. C. R.), Vicent Álvarez (O. E. C.), Joaquim Garrido (U. C.), Por otra parte, todos estos partidos presentarán un comunicado unitario a través de un portavoz independiente, que se espera que sea Eliseu Climent. El P. C. P. V. tiene pendiente su confirmación en este acto.

22-4-78
(Levante)

26-4-78 CONMEMORACION DE LA BATALLA DE ALMANSA

VALENCIA. (De nuestra redacción.) Ayer, 25 de abril, en conmemoración de la batalla de Almansa en la que, en 1707 Valencia perdió sus fueros, se celebraron diversos actos en diferentes comarcas del país, organizados por independientes y los partidos MCPV, OIC, PCT y PSAN. Así en Valencia ciudad, en locales del CEM, se celebró un acto en el que el poeta José Mir dio lectura a dos poemas dedicados a la batalla, y en el que intervinieron Vicent Ventura y Josep Vicent Marqués, como independientes. Carles Dolç (MCPV), Vicent Álvarez (OIC), Ramón Novella (PCT) y Hortensia Mariones (PSAN).

Por su parte, Lo Rat Penat anuncia que en su reunión habitual de los viernes, esta semana se adonará la palabra a la representación de las víctimas de aquella injusta i arbitraria decisión (la supresión del régimen foral), el pueblo de Capdet, que fón arrancat del tronc matern nostre Regnes.

Así el viernes, a las 7:30 de la tarde intervendrá el secretario del Ayuntamiento de Caudete, Andrés Buitón, que expondrá públicamente los deseos de los habitantes de la villa de reincorporarse políticamente a Valencia.

Mientras tanto el SGO (Sindicato Español Universitario) ha hecho público un comunicado en el que se critica su más firme adhesión a los fueros valencianos, única legislación propia de nuestro pueblo y fruto de su particular idiosincrasia, basado en la tradición y en la irrevocable unidad de los pueblos y tierras de España.

Mitin de la Izquierda Nacionalista (25-4)

VALENCIA. (De nuestra redacción.)

Unas dos mil personas se congregaron en la tarde del domingo, desde las cinco y por espacio de tres horas en el festival —mitin que convocado por quince partidos de izquierda, entre ellos dos parlamentarios, el PCPV y el PSP—, tuvo lugar en la plaza dels Furs.

El acto que transcurrió en un clima de entusiasmo nacionalista, con abundancia de banderas, había sido convocado en conmemoración de la Batalla de Almansa, en la que la derrota valenciana supuso la pérdida de los Fueros, en 1707.

Efectuaron breves intervenciones los representantes designados por las distintas organizaciones que participaban, y se escucharon por el circuito de altavoces numerosas interpretaciones valencianas, con la intervención, en directo, entre otros, de Lluís El Sifoner.

No se registraron incidentes de ningún tipo y en casi todos los parlamentos estuvo presente el recuerdo a Miguel Grau, asesinado en Alicante por ladrillo cuando fijaba carteles anunciando y convocando el 9 d'Octubre.

El Consell fue valorado en líneas generales como un paso adelante y se subrayó que su papel fundamental es el de lograr traer la plena autonomía, con la convocatoria de unas elecciones a un parlamento del País Valencià, para la redacción del Estatut.

Terminado el festival-mitin, cuyo parlamento unitario fue leído por Lluís Font de Mora, en su calidad de independiente, al haberse desvinculado del PSP, tras los acuerdos de este partido para fusionarse con el PSOE, gran parte de los participantes se trasladó en manifestación, dando gritos de País Valencià, País Valencià, hasta la plaza del Caudillo, donde una senyera de cuatro barras sin azul, fue izada en un mástil de los de la feria del libro. Dichas banderas sin franjas, como se recordará, habían sido ordenadas retirar por el alcalde, en la víspera de la inauguración de la feria.

25 D ABRIL

(271 ANIVERSARI DE LA DERROTA D'ALMANSA)

Es celebren actes commemoratius a Vinaroç, Borriana, La Vall d'Uixò, Almenara, Sagunt, Vilamarxant, Pedralba, Bunyol, Ontinyent, Sueca, Gandia, Vallada, Denia, Ibi, Muro d'Alcoi, Benidorm, Alacant, Monover, Elix...

Avui, a VALENCIA, es celebrará un acte als locals del CENTRE ESCOLAR I MERCANTIL (CEM) Passeig Pintor José Pinazo, n.º 7, 7'30 de la vesprada

Intervindrán:

Vicent Ventura
Josep Vicent Marques
Hortensia Mariones (PSAN)
Carles Dolç (MCPV)
Vicent Alvarez (OEC)
Ramón Novella (PCT)

Es farà un recital de poemes sobre la resistència nacional del País Valencià.

Las Noticias
(25-4-78)

"Información" (25-4-78)-Alacant

25 D'ABRIL

271 ANIVERSARIO DE LA DERROTA D'ALMANSA

Avui es celebren actes commemoratius en Borriana, la Vall d'Uixò, Almenara, Sagunt, Vilamarxant, Pedralba, Valencia, Bunyol, Ontinyent, Sueca, Gandia, Denia, Ibi, Muro d'Alcoi, Benidorm, Vallada, Monover...

A Alacant es celebrará un acte al local Club d'Amics de la UNESCO, carrer Pintor Murillo, 37, a las 8 de la vesprada.

INTERVENDRAN:

IGNACI ALVAREZ (MCPV)
ANGEL FERRERO (PSAN)
RAFAEL VERDU (PCT)

Los acontecimientos desencadenados por la emisión «Hora 15», de TV. E., que tuvieron lugar durante el fin de semana han hecho subir considerablemente la temperatura y la actividad política, moviendo a los más importantes partidos a realizar declaraciones y manifiestos sobre la polémica cuestión de la personalidad valenciana. Seguidamente informamos con detalle de toda esta actividad, nacida en la tarde de ayer.

● SOCIALISTAS AL HABLA

Los secretarios generales del PSOE, PSPV y PSPV (en convergencia) Joan Pastor, Víctor Fuentes y Alfons Cucó, convocaron ayer tarde una rueda de prensa sobre la polémica valenciano-catalán y las diversas reacciones que se han producido a raíz del programa televisivo «Hora 15» del pasado viernes.

Joan Pastor comenzó mostrando su sorpresa por las reacciones experimentadas «por una simple emisión de televisión —dijo— en la que unas personas opinan libremente sobre un tema determinado, cuando precisamente eso, la libertad de expresión, es una de las premisas más fundamentales de la democracia... Quisiera recordar a tal fin la forma en que la clase dominante, la que ahora capitaliza la reacción, ha manejado los medios de comunicación durante los tiempos de la dictadura».

«Nos oponemos —dijo— a que nadie instrumentalice una emisión de televisión para atacar la democracia y las instituciones del País Valenciano, y que lo hagan precisamente hombres, demócratas autonomistas valencianos de última hora, que no se han distinguido precisamente por la defensa de lo valenciano durante la dictadura, luchando contra el centralismo, como tantos demócratas, que, éstos sí, han logrado los avances actuales y el reconocimiento de las instituciones del PV. Querríamos advertir del peligro de los intentos de manipular unos sentimientos, que nos parecen lícitos, por otra parte, para atacar a la democracia y a nuestras instituciones del Consell y el Plenari de l'Assemblea, las únicas democráticas y representativas».

● LENGUA Y BANDERA

Se le pidió al secretario general del PSOE del PV que se definiera claramente sobre si la lengua valenciana es lo mismo que la catalana e insistió en que tienen el mismo tronco, añadiendo que no se habla igual en el Ampurdán que en Alcoy. Se le cuestionó a continuación hasta cuándo permaneceremos sin definiciones claras en la cuestión de la bandera y la lengua y contestó que el Consell deberá atacar ambas cuestiones meramente científicas, para lo cual tendrá que movilizar sesiones de trabajo serias.

Cucó añadió que las mismas diferencias lingüísticas hay entre un señor de Banyoles y otro de Orba que entre uno de Milán y otro de Palermo, con la diferencia de que a los italianos se les ha enseñado en la escuela en su lengua y a nosotros no. Dijo que en 10 años de normalización lingüística quedará zanjado el problema y se preguntó «¿qué somos los que llevamos 20 años luchando por lo valenciano si estos señores que se manifiestan se dicen valencianistas y luego vemos que son los chicos de CEDA?».

A Pastor le preguntó si el PSOE iba a pedir la dimisión de Carrau y Ramón Izquierdo y respondió que ignoraba qué medios tiene un partido para pedir dimisiones.

● PCPV: «LA REACCION CONTRA «HORA 15». UN PRETEXTO»

El Partido Comunista del País Valenciano (PCPV) denuncia en un comunicado «los intentos de instrumentalización y «manipulación» que «a costa de los legítimos deseos de identidad del pueblo valenciano se están llevando a cabo por grupos pretendidamente valencianistas pero paradójicamente respaldados por fuerzas ultraderechistas y autoridades locales, heredadas de la época franquista».

Dice más adelante que «la reacción contra el programa televisivo «Hora 15» no ha sido más que un pretexto para desencadenar un clima de violencia, agresiones y fanatismo irracional, todo ello acompañado por la desfachatez de los señores Ramón Izquierdo y Carrau Leonarte, que han pretendido utilizar desde sus puestos de alcalde y presidente de la Diputación de Valencia estos hechos como un medio para recuperar imagen y representatividad ante el pueblo valenciano».

Añade seguidamente el PCPV que «sin embargo, la realidad de su gestión antidemocrática de espaldas a nuestro pueblo, su complicidad con la opresión y el abandono de la lengua y la cultura del País Valenciano, exacerbada al máximo por el centralismo de la pasada dictadura, y su falta de representatividad democrática, los descalifica moralmente para arrogarse el papel de defensores de los intereses valencianos. Y menos aún «ante las más altas instancias del Estado y el Gobierno», hacia las cuales dan mantenimiento durante lustros una actitud servil y favorecedora de la opresión centralista».

Considera el PCPV que estos hechos «ponen de manifiesto la intolerancia cívica y la irracionalidad política a que conduce un pretendido valencianismo anclado en un regionalismo folklórico y trasnochado».

Sólo —señala— en el marco de las libertades democráticas será posible dirimir las lógicas y justas diferencias que se han entre los valencianos.

«Es el momento —indica— de denunciar las actitudes que tienden a sabotear y desautorizar la única institución democrática con que contamos los valencianos: el Consell» que es el instrumento para conseguir la Autonomía y que «la personalidad, la lengua y la cultura del pueblo valenciano alcancen la plena recuperación y normalización».

● PSAN: LA REACCION CONTRA LA LIBERTAD DE EXPRESION

El partido catalanista PSAN (Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans) señala que «la derecha reaccionaria de la ciudad de Valencia pasa de nuevo a la acción, al ataque contra todo lo que es libertad de expresión, «contra todo lo que es democracia». El PSAN advierte de que «no claudicará ante estas campañas en las que participan conocidos elementos de organizaciones fascistas» e indica «Els feixistes no passaran al País Valencià. El poble ho impedirà».

Insistió en que en una sociedad democrática no se puede impedir que una persona lleve sus investigaciones hacia el terreno más alucinante o más razonable que quiera y también

que si Cataluña tiene una institución preautonómica responderá a la fe y a la confianza depositada en ellas. Refiriéndose a la emisión de «Hora 15» alebó la posición del señor San Valero, diciendo que eran muy sensatas al distinguir historia de política.

Se preguntó seguidamente por una tesis política, la de los Países Catalanes, que es política y es defendida por un partido, que propugna un ente suprarregional. «¿Tiene algún inconveniente el Consell en aclarar a esas personas que por desgracia se levantan con dudas en aclararles la cuestión?».

«En absoluto —dijo el presidente—. Voy a contestar esa pregunta interpretando cabalmente todas mis referencias a España que algunos han encontrado reiteradas. Esa tesis que usted ha expuesto en lo político se contraponen precisamente con la idea de España. Y hemos dicho en Alicante que el Consell no es manto de separatismos. Hemos dicho que España y País Valenciano no sólo son compatibles sino enriquecedores mutuamente. Y hemos dicho cosas similares. En esas declaraciones se puede encontrar toda la respuesta que tranquilice a cualquiera que conozca esa tesis política».

«¿Esas personas —se preguntó— se podrán levantar mañana con la tranquilidad de que el Consell no va a propagar la tesis de los Países Catalanes?».

«Con la misma tranquilidad —dijo el presidente— que podían tener el día 11 de abril después del nacimiento del Consell, si sabían interpretar las declaraciones del Consell, contraponiéndolas a las tesis de los Países Catalanes. Lo que no se puede hacer es leer una cosa y sacar una interpretación de otra lectura. Si el Consell ha afirmado continuamente la idea de España no es por despersonalizar al pueblo valenciano cayendo en una trampa de creer que el espeñismo sea antagónico con el valencianismo, sino por darle un marco a la autonomía valenciana, propia en el Estado español. Ustedes saben perfectamente que la tesis propugnada con esa teoría de los Países Catalanes no propugna un Estado español. Usted sabe que entra en otro marco que yo, como presidente no quisiera juzgar proyectos políticos ajenos porque insisto en la defensa de una sociedad democrática, pero mis declaraciones como presidente son taxativas al respecto. Insisto en que se entiendan las referencias que hemos hecho a España como una respuesta constructiva, antagónica y condenatoria a cualquier creación de un estado distinto al Estado Español».

Declaracions
d'Albiñana
(25-5-78)
NO A LOS PAISOS CATALANES

3. POLITICA INTERNACIONAL

Impulsar la lluita de tots els pobles (14-5-78)

Des dels Països Catalans es mira amb molta simpatia i interès la lluita del poble basc pel seu alliberament nacional i social: com mireu vosaltres la lluita del poble català?

—Es evident que les nacionalitats oprimides de l'Estat espanyol des de sempre, històricament, han mantingut uns lligams diguem-ne sentimentals en la seva lluita contra el centralisme. En les reivindicacions nacionals, nosaltres ens sentim molt solidaris de la lluita del poble català, igual com de la del poble gallec, perquè són els casos més clars de reivindicació nacional dins l'Estat espanyol. Però també ens sentim solidaris de les lluites del poble castellà, del poble lleonès, del poble andalús, del poble extremeny, perquè en definitiva la lluita de la classe treballadora i del poble contra els monopolis i el centralisme és la mateixa.

Es evident que els lligams existents entre les nacionalitats que lluiten per les seves justes aspiracions són més forts, però hem de pensar

que és la lluita de tots els pobles de l'Estat la que hem de consolidar i impulsar, perquè l'internacionalisme proletari no queda tan sols en paraules sinó que es materialitzi d'alguna manera en la vida pràctica.

Relacions amb PSAN, PSAN-p i FNC

—Amb quins partits dels Països Catalans manteniu relacions?

—En aquests moments les nostres relacions se centren en els dos PSAN, un a través de la Carta de Brest (PSAN-provisional) i l'altre a nivell bilateral (PSAN). Vam assistir també al Congrés del Front Nacional de Catalunya.

La nostra política internacional s'adreça a tenir relacions preferents amb els partits que, amb una òptica socialista i revolucionària, mantinguin posicions més clarament independentistes o que d'alguna manera reafirmen la nacionalitat davant un Estat centralista.

Referèndum per Lemoniz

—Una darrera pregunta té la vull fer sobre un tema de molta actualitat. Quina és la vostra posició pertocant a la central nuclear de Lemoniz?

—Nosaltres no entrem en el debat sobre què cal fer amb Lemoniz en concret. El que proposem és que s'organitzi un debat nacional sobre l'energia i que aquest debat inclogui l'energia nuclear. És fonamental posar fi a la política d'imposicions. Després del debat popular, creiem que hauria d'arribar-se a un referèndum sobre les formes d'energia i, en concret, sobre la qüestió central nuclear, si —central nuclear, no—.

Tenint en compte que estem parlant d'energia nuclear en concret, d'una central nuclear que està situada en un lloc on, segons molts tècnics, és perillosa, demanem que s'escollís lliurement les dues opcions i que el poble tingui capacitat per a escollir l'una o l'altra.

Antoni Reig

(Declaracions d'Alberto Figuera, Secretari Gen. HASI)

Letamendia, la veu dels marginats. 9-5-78

Ortiz Letamendia, representant d'Euskadiko-Ezkerria, va parlar en nom d'un sector molt determinat del poble basc, però també va manifestar la voluntat de ser la veu de tota l'esquerra extraparlamentària i de tots els marginats socials. Va defensar en primer lloc el dret d'autodeterminació i es va declarar partidari de la independència d'Euskadi.

Letamendia es va adreçar especialment als socialistes i els va manifestar la seva creença que les forces del passat havien gravitat sobre la ponència. Va rebutjar l'actual text constitucional i va prometre secundar totes les esmenes progressistes. Va dir que si bé el rei no era el monarca del feixisme si que era el del reformisme, que permetia la continuïtat de la situació. En un to d'avertència demana que siguin retirats del text constitucional els obstacles que impedeixen una policia autonoma per a Euskadi, el dret a l'autodeterminació i la possibilitat

d'arribar a un Estat socialista. Finalment es va acomiadar recordant les paraules del Txiki abans de ser afusellar: «Mañana cuando yo muera no me vengáis a llorar, no estaré bajo la tierra, soy viento de libertad».

Per fi va intervenir el representant del partit socialista d'Aragó, Gastón Sanz, que va fer un discurs un xic contradictori donat que si per una banda va presentar moltes objeccions, al final va acabar acceptant-ho quasi tot i donant el seu suport al projecte. La principal objecció fou que s'hi acceptessin autonomies de categoria diferent.

País Basc

L'esquerra abertzale unida en coalició

Els partits de l'esquerra abertzale, llevat d'EIA, han presentat a Alsasua la coalició electoral Herri Batasuna (Unitat Popular), que és fruit dels desigs d'unitat que s'han manifestat des de fa mig any.

Es va concretar ahir el desig dels partits de l'esquerra abertzale de constituir una convergència política amb la presentació a Alsasua de la coalició electoral Herri Batasuna (Unitat Popular) integrada per ESB, ANV, HASI i LAIA.

En el transcurs d'una conferència de premsa que han celebrat els dirigents dels quatre partits, s'ha explicat

que Herri Batasuna neix com una necessitat d'unitat dels partits nacionalistes, unitat que exigeix la pressió popular i que és integrada per «tots aquells partits bascos d'esquerra l'estratègia dels quals per a l'alliberació d'Euskadi i la construcció del socialisme s'estableix a partir del marc nacional basc».

Els objectius d'aquesta coalició, que es mantindrà oberta a tots els partits que subscriu uns punts essencials, es concreten en la consecució d'una constitució democràtica, la legalització de tots els partits, l'autodeterminació d'Euskadi Sud, el reconeixement de la nació basca amb poders executius, legislatius i

judicials, l'eliminació dels governadors civils, la democratització dels ens provincials i locals, la millora de la vida dels treballadors i classes populars, l'amnistia total, la retirada escalonada i a termini fix de les forces d'ordre públic i policia governativa, i la substitució d'aquestes per altres sota el control del govern autonòmic d'Euskadi.

L'únic partit de l'esquerra abertzale que no s'ha integrat a Herri Batasuna és EIA, que en un comunicat fet públic, ha exposat els motius de la seva exclusió puntualitzant que havia participat en la formació de la mesa d'Alsasua, en presentar-se aquesta com un bloc d'esquerra abertzale, revolucionària i socialdemòcrata, però veient que, després de sis mesos, no es complien els objectius inicials i es produïa fins i tot la discriminació d'ESEI, ha decidit no abonar la coalició electoral, fruit de l'anterior.

La letra con huelga entra

Se mantiene la convocatoria del paro iniciado ayer por la obtención de un acuerdo de ámbito catalán

(Redacción.) — Según fuentes sindicales, un setenta y cinco por ciento de los trabajadores de Artes Gráficas en Barcelona se sumó ayer a la huelga legal convocada por lo que a Catalunya respecta por CC.OO., UGT, CSUT, CNT, USO, SOC y Colectivos de Trabajadores de Catalunya en apoyo de las negociaciones de convenio. Un convenio que, planteado a nivel estatal, debería concretarse con la patronal catalana, a la que se exige la unificación de los diversos sectores que integran el Papel y Artes Gráficas.

SINDICAL

Vaga a arts gràfiques pel conveni nacional (11-4-78)

Per tal d'aconseguir un conveni nacional, els treballadors d'arts gràfiques de Catalunya aniran a la vaga a partir de demà, dimecres. Aquest conveni, que la patronal refusa de negociar perquè es vol acollir únicament al conveni estatal que es prepara a Madrid, afectaria uns cinquanta mil treballadors catalans.

Els treballadors d'arts gràfiques van reunir-se ahir al vespre als locals de la UGT a Barcelona per prendre un acord definitiu sobre la vaga convocada per a demà. L'assemblea fou preparada per una comissió de la intersindical del sector en la qual participen les quatre centrals que denuncien els anteriors convenis «provincials»: CNT, CSUT, UGT i USO, i les que s'afegiren posteriorment a la reivindicació d'un conveni d'àmbit nacional: SOC, Colectius de Treballadors de Catalunya i Comissions.

Llur plataforma reivindicativa, aprovada de fa temps, preveu un augment lineal de vuit mil pessetes, un salari mínim garantit de vint-i-cinc mil, jornada de quaranta hores setmanals i trenta dies de vacances anuals. No obstant això, les centrals han negociat paral·lelament un conveni a nivell estatal que a Catalunya hauria de servir de marc de referència a partir del qual els treballadors exigirien millores en consonància amb el cost de la vida i la situació del ram.

La patronal, pel seu costat, s'ha

mostrat sempre disconforme amb aquesta negociació a nivell nacional. Addui, en principi, que no comptava amb una organització empresarial representativa del ram a Catalunya, però acceptà més tard d'iniciar unes converses entre els gremis, que havien estat seguits per certa part dels treballadors, i una comissió sindical.

Entretant, segons fonts sindicals, la patronal fomentava un sindicat «groc», el SIPAG (Sindicat Independent del Paper i les Arts Gràfiques), que no arribà mai a integrar-se en les negociacions.

Les reunions amb els gremis del ram van fracassar. La primera, de caràcter informal, fou celebrada els primers dies de març; la segona, que tingué lloc el 13 d'aquell mateix mes, en absència dels empresaris de la indústria paperera, que han decidit de negociar un conveni propi, fou suspesa sense avenença en oposar-se la patronal al conveni d'àmbit nacional. Adduïren els empresaris d'arts gràfiques que les millores concedides als treballadors catalans

provocarien el trasllat de la indústria d'altres indústries on la mà d'obra seria més barata.

Els representants dels sindicats obrers, que han posat en relleu la necessitat de reconèixer Catalunya com a nació, amb les seves característiques pròpies, han fet també notar que les millores possibles a nivell estatal seran, en tot cas, inferiors als augments de sou ja aconseguits a Catalunya amb convenis d'empresa.

Comissions Obreres, tot i haver defensat en principi la conveniència d'anar cap a un conveni estatal per les mateixes raons que han adduït els empresaris catalans, va rectificar a final de gener la seva posició i va sumar-se a la reivindicació d'un pacte nacional.

Artes Gráficas, por un convenio catalán

(Tde/Expn, 12-4-78)

Ha comenzado hoy una huelga legal en el ramo de Artes Gráficas, en respuesta al llamamiento de los sindicatos de CC.OO., UGT, CSUT, CNT, USO, SOC y Colectivos de Trabajadores de Catalunya, y ante la negativa de la patronal a negociar un convenio de ámbito catalán y que beneficie a todos los sectores del ramo.

Los trabajadores plantean un convenio a nivel de Catalunya, en base tanto a la incidencia del ramo como a la perspectiva de la recuperación de las instituciones autonómicas que consideran debe reflejarse también en el ámbito de las relaciones laborales. Por otra parte, recogen en su reivindicación una vieja aspiración del ramo: la unificación de los convenios hasta ahora divididos en las múltiples agrupaciones impuestas por el sindicato vertical (artes gráficas, distribuidoras, comercio, imprenta, papel, papel de fumar, etc.).

Aturada d'una hora a La Seda de Barcelona

Els treballadors de La Seda de Barcelona han fet una aturada d'una hora per protestar de la marxa de la negociació del conveni. El que preocupa en aquests moments les centrals sindicals (CC.OO., UGT, CSUT i Colectiu de Treballadors) és que l'empresa intenti de crear un conflicte per poder disminuir la plantilla. Només així s'explica que la patronal sigui tan minsa.

Ahir a la tarda, respondint a la crida del comitè negociador del conveni, uns mil treballadors del Prat van participar en una manifestació de suport per un salari just i la garantia del lloc de treball, informa Casanove Balcells.

Continúa la huelga del Profesorado de E. G. B.

EL PSAN ha hecho pública su adhesión a las reivindicaciones incluidas en la lista defendida por los profesores de EGB actualmente en huelga, valorándolas como muy positivas puesto que no se trata solo de reivindicaciones económicas sino que también se han incluido reivindicaciones políticas, como la gestión democrática de los centros educativos, la necesidad de elecciones sindicales y de libertad de acción sindical, que evidencian el aumento de conciencia social que día a día van adquiriendo los trabajadores de la enseñanza de EGB.

Después critica la actitud del Ministerio de Educación y Ciencia, hace un llamamiento a la unidad de los enseñantes y reafirma la necesidad de luchar por un cambio profundo en las estructuras educativas globales.

(20-4-78)

Medi Tanques (Castelló),

INFORMACION DE LA ASAMBLEA DEL METAL DEL BAGES

En reunión celebrada en los locales de la A.I.S. el viernes día 19, a las 7:30 de la tarde, convocada por las diferentes Centrales Sindicales del Bages (CC.OO., U.G.T., C.N.T. y CC.TT.), informaron sobre la negociación del del Convenio Provincial del Metal, en la cual la última oferta por parte de la Patronal es de 28.000 pesetas para el peón y dos días más de vacaciones, con un cómputo global de horas al año de 2.018, lo cual supone la reducción de siete horas anuales.

Después de varias opiniones respecto a la oferta de la Patronal, surgieron varias propuestas por parte de la Asamblea, para que fueran votadas, y que el resultado se llevara a través del Delegado de la Comarca a la Comisión Deliberadora.

Las propuestas que se votaron en la Asamblea fueron las siguientes:

- 1.- Que en el Convenio constara un apartado , exponiendo que no existiera ningún tipo de sanción ni despido, en relación a la negociación del Convenio.

Esta propuesta fue aprobada por toda la Asamblea.

- 2.- Propuestas por parte de la Asamblea , de acciones de lucha en favor del Convenio:

- Huelgas de días fijos...
- Huelga indefinida.

Pasándose a la votación, la mayoría se pronunció por la huelga indefinida , controlada siempre por la Asamblea. La huelga de plazos fijos obtuvo 35 votos, y hubo un total de 12 abstenciones.

Al finalizar la votación la Asamblea pidió que ésta constara en acta y que fuera entregada al Delegado , por la Comarca del Bages. Esta decisión fue aprobada por la mesa, pero negándose a firmarla los representantes de CC.OO. y U.G.T., los cuales alegaron que no tenían permiso de sus respectivos Secretarios Generales.

Sindicatos del Metal de :

Col.lectius de Treballadors (CC.TT.)

Confederación Nacional del Trabajo (C.N.T.)

Nombrosos comunicats dels CCTT del Bages han sortit a la premsa local i a la ràdio sobre els diversos conflictes laborals plantejats: Arts Gràfiques, tèxtil, hosteleria, ensenyament, metall i pagesos. S'ha participat fonamentalment en les vagues dels metall i del tèxtil.

Tele/Expres (13-4-78)

Jornada huelguística

Cerca de trescientos mil trabajadores pararon ayer en Catalunya e invadieron las calles de sus poblaciones industriales, en defensa de sus reivindicaciones en la negociación de los convenios de los ramos de Artes Gráficas y Textil. Mientras el Textil vuelve hoy a la normalidad, sigue hoy la huelga en Artes Gráficas cuyos trabajadores esperan la respuesta patronal.

El Día del Libro podría ser este año especialmente deslucido si se mantiene más allá de esta semana la huelga iniciada ayer con la participación del setenta por ciento del censo laboral en el ramo de Artes Gráficas y que fue seguida con mucha mayor intensidad en el sector de editoriales y distribuidoras.

En su reunión de anoche, el comité de huelga junto con una masiva representación de los huelguistas acordó mantener a lo largo del día de hoy y mañana la huelga, para cuya revisión se prepara una asamblea que se celebraría mañana. Sólo se suspendería el paro de inmediato si la patronal catalana atendiera a la reivindicación fundamental: la aceptación de negociar un convenio de ámbito catalán que abarque a todos los sectores del ramo: papeleras, imprentas, editoriales, distribuidoras, librerías, etc.

Para hoy está prevista la celebración de una asamblea con carácter informativo, que difícilmente puede suponer la adopción de un acuerdo diferente al adoptado ayer. Para mañana está prevista en Madrid una reunión del convenio estatal que actualmente se negocia y del que están excluidas las papeleras —que negocian otro separado a nivel de Estado— y el comercio librero, a pesar de que los trabajadores de este último a nivel estatal reclaman participar en el mismo convenio que el resto del ramo. La posibilidad de que en la sesión de mañana la patronal a nivel estatal hiciera una oferta satisfactoria podría influir —en opinión de un miembro del comité de huelga catalán— en una revisión de la

decisión de los trabajadores catalanes. «No podemos separar nuestra huelga de la actual negociación en Madrid, aunque reivindicamos un convenio catalán», dijo el representante obrero.

El Comité de huelga, en una nota a última hora de ayer, valoraba como «extraordinariamente positiva» la respuesta de los trabajadores, cuya participación en toda Catalunya alcanzó ayer a unos cuarenta mil huelguistas en cifras de UGT. La huelga —que ha sido convocada por los sindicatos de CC.OO., UGT, CNT, CSUT, SU, USO, SOC y Collectius de Treballadors de Catalunya— fue seguida en Barcelona-ciudad por el 80 por ciento del censo laboral del ramo.

En las comarcas cercanas a Barcelona el paro ha sido masivo, destacando todo el Borsonelet (Badalona, l'Hospitalet, etc.), el Baix Llobregat (especialmente Esplugues, donde está la principal concentración del ramo), Vallés Occidental y Oriental (en Granollers paró Mariano Blasi, del sector de papeleras que fue quizás el que siguió menos la huelga de ayer), Maresme, Penedès, etc. Hubo paros generalizados también en l'Anoia (en Igualada la Guardia Civil —en el único incidente— retuvo a un piquete de extensión), y en algunas poblaciones de las comarcas de Tarragona, Girona y Lleida.

Para hoy los huelguistas se han propuesto extender el paro, con especial atención hacia algunas grandes empresas que tienen convenio propio y que no pararon ayer.

en Catalunya

Tots hem d'impulsar els Col·lectius de Treballadors, mitjançant piques, afiliacions o peines específiques, com, per exemple, un qüestionari de premsa més actiu.

Tele 9, 7-4-78

Una marxa formada per unes 150 persones va recórrer les Rambles de Vic dimarts passat al vespre, tot cridant frases relacionades amb els problemes laborals i sindicals, i exhibint un gran nombre de banderes i pancartes. Segons les informacions rebudes a EL 9 NOU, dues manifestacions havien estat convocades al mateix lloc i a la mateixa hora. U.G.T. i CC.OO., la convocaven contra l'atur, per l'acompliment del Pacte de la Moncloa i per recolzar la jornada de vaga de dimecres. Per altra banda, CC.TT., C.S.U.T. i C.N.T. es manifestaven contra l'atur, i contra el Pacte de la Moncloa.

Al voltant de les vuit del vespre de dimarts, van concentrar-se al mig del Passeig de Vic treballadors que acudien a la doble crida. S'hi veien pancartes signades pels Collectius de Treballadors de Catalunya, Comissions Obreres, Confederació de Sindicats Unitaris, C.N.T. i U.G.T. Així mateix hi havia banderes roges, vermelles i negres, i senyeres catalanes i andaluses. La manifestació va avançar amb silenci fins al sortidor de la Plaça de Sta. Clara, on es va començar a cridar «Atur, no; treball, sí». Des d'aquell moment van continuar els crits, evidentment, de signe diferent. El cap de la manifestació responia amb veus de «Unidad, unidad», a les consignes contra el Pacte de la Moncloa, que se sentien al final de la comitiva.

Davant de l'edifici de l'AISS varen ser llegits dos comunicats. Un per cada una de les dues convocatòries. En Josep Casadesús, secretari comarcal de CC.OO., va llegir l'escrit del seu sindicat i de la U.G.T.: «Fem constar la gravetat de la crisi econòmica, l'augment alarmant de l'atur ombrí, la pèrdua del poder adquisitiu dels salaris i la no aplicació dels punts més progressius del Pacte de la Moncloa», va afirmar en la seva lectura. El seu parlament va acabar amb un crit de «Davant l'Europa dels capitalistes, l'Europa dels treballadors».

Un cop llegit el primer comunicat, en Josep Vivet, militant de C.N.T., en va llegir un altre en representació del seu sindicat, de CC.TT. i de C.S.U.T.: «Una hora d'atur no significa en absolut la unitat dels treballadors, ja que aquesta s'ha de construir en el marc de l'empresa, a través de l'acció a la base. I ens preguntem: On és la unitat dels treballadors dins de les empreses?». Les seves paraules van ser interrompudes en alguns moments per aplaudiments.

Comunicat de CC.TT., CNT i C.S.U.T.

Sobre la manifestació que se celebrà a Vic dimarts passat contra l'atur, i de la qual informem en aquesta plana, aquesta redacció ha rebut un comunicat signat per les centrals sindicals C.N.T., C.S.U.T. i CC.TT., en el qual exposen el que segueix:

«Els sindicats C.S.U.T., CC.TT. i C.N.T. volem deixar clara la nostra posició i actuació en la passada manifestació del dia 4, convocada per la nostra banda contra el Pacte de la Moncloa i contra l'atur.

En l'inici de tot aquest afer, va haver-hi una reunió a la qual hi havien de ser tots els sindicats, però només hi eren C.S.U.T. i U.G.T. Aquesta reunió era per tractar sobre l'hora d'atur del dia 5 i al mateix temps per convocar unitàriament una manifestació. Com que no hi eren presents la majoria dels sindicats, la reunió es va deixar per a un altre dia. En la segona, ens vàrem trobar C.S.U.T., CC.TT. i C.N.T., i com que faltava poc per al dia 4, vàrem decidir de tirar endavant la convocatòria de manifestació sota la crida «Contra el Pacte de la Moncloa» i «Contra l'atur». Pel que fa a l'hora d'atur, com que no hi estàvem d'acord vàrem decidir de no adherir-nos-hi; i vàrem elaborar un comunicat sobre l'atur i el Pacte de la Moncloa per llegir al final de la manifestació.

Per un altre costat, CC.OO. i U.G.T. també convocaren manifestació, però entre altres coses per fer que es compleixi el Pacte de la Moncloa. En el transcurs de la manifestació, no hi va haver res d'anormal, i al final s'hi va llegir un comunicat de CC.OO. i U.G.T., comunicat que va ser respectat per nosaltres i per tot homi; però quan nosaltres vàrem llegir el nostre comunicat, vàrem veure com als «capitosts» de CC.OO. i U.G.T. anaven avisant als seus afiliats perquè es retirassin, que tot ja s'havia acabat. És clar que devien tindre que els seus afiliats sentissin a parlar malament del Pacte de la Moncloa.

1 DE MAIG:

LA CLASSE OBRERA A LLUITAR AL CARRER!

EL 1.º DE MAIG ARREU DEL MÓN

Els treballadors del País Valencià de nou enguany ens trobem davant del 1.º de Maig, data històrica de lluita per a tota la classe obrera d'arreu del món. Malgrat que la lluita de la classe obrera s'ha de manifestar diàriament i en tots els aspectes de la nostra vida —al barri, a la fàbrica, etc.—, el 1.º de Maig té una significació especial, ja que es celebra per tots els treballadors, amb un sentit unitari i contra el sistema de vida que el capitalisme ens imposa. Ben entès que, si aquest sistema és el mateix, aquesta opressió es manifesta d'una manera distinta a cada part del món.

LA CLASSE OBRERA A L'ESTAT ESPANYOL: EL PACTE DE LA MONCLOA

A l'Estat Espanyol, quan encara no hem acabat d'eixir de la dictadura franquista, el capital, amb la col·laboració de certes forces que encara es diuen obreres, ha pretès adaptar-se a la "nova" situació mitjançant el pacte social de la Moncloa.

Quins perjudicis ha representat o pot representar el pacte per a la classe treballadora?

Entre altres es poden enumerar:

1) *L'atur obrer*, conseqüència lògica de l'estructura capitalista, ja que aquesta es resisteix a disminuir la seua taxa de beneficis en èpoques de crisi econòmica i alhora crea un exèrcit de mà d'obra barata.

Evidentment el que cal fer és crear llocs de treball, en comptes de practicar una política de "pèrdues" que ni tan sols es planteja la reforma de l'empresa capitalista.

2) *La congelació de salaris i la falta de control real sobre l'augment de la carestia de la vida*. Amb aquestes mesures es pretén recuperar la gran empresa i l'economia capitalista en general i s'intenta absorbir els efectes de la crisi reduint el nivell de vida dels obrers, mentre que nosaltres, els obrers, no tenim accés al control sobre els seus beneficis, ni tampoc podem controlar els mecanismes que assegurarien un augment del cost de la vida que s'ajustaria als ingressos reals que tenim.

3) *Reforçament del gran capital monopolista*, ja que per la política de crèdits del Pacte de la Moncloa es discrimina clarament la petita i mitjana empresa, les quals per la seua debilitat financera es veuen abocades així al tancament, i, com a conseqüència d'açò, es produeix més atur obrer.

D'altra banda, després d'alguns mesos d'haver-se signat el Pacte de la Moncloa, els partits obrers presents en el Parlament fan interpel·lacions al Govern d'UCD i l'acusen de no haver-lo complert. Nosaltres pensem que això és una cortina de fum per a amagar el seu fracàs per haver-lo signat, ja que davant la possible discussió a les Corts de la llei d'acció Sindical, es van veient les histèriques reaccions del gran capital i els seus organismes com la CEOE en contra del projecte; és a dir, que uns drets que deuriem tenir els treballadors no volen acceptar-los, ni tan sols com a contrapartida d'un

pacte que formalment ens lliga les mans.

Nosaltres pensem que aquestes llibertats no deuen ser discutides pel govern sinó que ha de ser la classe obrera i les seues organitzacions la que les ha d'imposar amb mobilitzacions i discussions als llocs de treball.

En eixe sentit pensem que el dret per part dels comitès dels treballadors a informar, participar i controlar en totes aquelles qüestions que directament o indirecta afecten als treballadors és inqüestionable, així com també les assemblees que siguin necessàries.

Per tot açò aquest 1.º de Maig hem d'eixir a manifestar la nostra voluntat de conquerir aquestes llibertats indispensables per a avançar cap a la nostra emancipació com a classe.

LA COORDINACIÓ DELS ORGANISMES UNITARIS CONTRA EL PACTE DE LA MONCLOA

Per tot açò, si per una banda no ens aporta cap benefici en el cas d'haver-se complert i, per altra, l'UCD no el compleix sinó en funció dels interessos que representa, hem de concloure que l'única alternativa vàlida és intentar, encara ara, combatre'l per a superar-lo amb *la mobilització de la classe*. Aquesta mobilització hauria estat més fàcil amb unes eleccions sindicals autènticament democràtiques i que no haguessen estat producte d'un pacte de les burocràcies sindicals i el Govern. Caldria ara, a partir d'aquestes llibertats sindicals retallades, conquerir-ne de més amples i propiciar la *coordinació dels organismes unitaris* sorgits d'elles per a aplegar així a la superació de la divisió sindical existent.

PER L'ALLIBERAMENT DEL SECTOR OBRER MÉS OPRIMIT: LES DONES

També cal fer d'aquest 1.º de Maig una diada de lluita per les reivindicacions d'un sector social molt discriminat a nivell laboral: la dona treballadora, que dia a dia pateix, com la resta dels treballadors, l'opressió econòmica i social, a més de la marginació que rep a altres nivells per motiu del sexe.

NECESSITAT PER A LA CLASSE OBRERA DE LA GENERALITAT DEL PAÍS VALENCIÀ

En la direcció de l'avanç del moviment obrer es pot enquadrar també la necessitat de les classes populars d'exigir la convocatòria immediata d'eleccions municipals per a netejar els ajuntaments dels residus del feixisme, i que aquestes siguin una plataforma democràtica, popular i valenciana que propicie una posterior convocatòria a unes eleccions, de base comarcal, al futur Parlament del País Valencià i la restauració del nostre òrgan de govern: la Generalitat, de manera que així s'acoste els òrgans de decisió al poble valencià.

Per totes aquestes raons, nosaltres, treballadors comunistes del País Valencià convoquem als actes que s'organitzen per les nostres reivindicacions en aqueix dia a tot arreu del País.

CONTRA EL PACTE DE LA MONCLOA, MOBILITZACIÓ I UNITAT OBRERA PER A SUPARAR-LO!

Per la unitat d'acció del moviment obrer, tot superant la divisió sindical!

Per les plenes llibertats sindicals a l'empresa!

Per control obrer a les empreses!

Per l'equiparació real de la dona en tots els camps de la societat; fonamentalment en el laboral!

Per la convocatòria immediata d'eleccions municipals democràtiques i valencianes!

Per unes eleccions, de base comarcal, al parlament del País Valencià i la restauració de la nostra Generalitat!

FRONT SINDICAL

PSAN

1.er DE MAIG: PER L'EMANCIPACIÓ DE LA CLASSE OBRERA

Sota la consigna de vuit hores de treball, vuit hores d'educació i vuit hores de descans es feu l'1 de Maig als Estats Units una de les majors vagues registra des a l'època. Com a conseqüència d'aquesta vaga, un fabricant de maquinària agrícola acomiadà 1.200 treballadors. Davant d'això el dia 3 es manifestaren a la porta de la fàbrica 8.000 treballadors, la policia disparà i hi hagueren uns 6 morts 60 ferits i molts d'arrestats. Després com a protesta es succeïren més manifestacions i més morts.

El 1.889 al congrés internacional socialista de París es decidí de fer el primer de Maig dia internacional de la classe treballadora, fent-ne una manifestació internacional.

L'internacionalisme de la classe obrera es posa de manifest en aquest dia front a l'intent de parcel·lació dels problemes que tenen les burgesies dominants i davant els intents dels països capitalistes de crear al si dels treballadors una aristocràcia obrera amb la conseqüent pèrdua de consciència de classe per banda dels obrers més còmodament situats.

Els Col·lectius de Treballadors pensem que no és prou solidaritzar-se aquest dia assistint a una manifestació sinó que la millor forma de solidaritat és la lluita diària per arrencar a la patronal unes millors condicions de treball, la reducció de la jornada, unes reivindicacions socials (guarderies, zones verdes, sanitat adequada, ...). Cal tenir en compte que les millores immediates no resolen el problema de fons: l'explotació dels treballadors. Les millores immediates simplement la fan més suportable.

Ens cal ser conscients que l'obrer és capaç per ell mateix de cobrir les funcions que hui tenen els patrons (en són bones proves les ocupacions de fàbriques). L'obrer té en les seues mans el poder de constitució i transformació, per tant és ell qui deu i està en condicions d'ocupar el poder polític per evitar l'explotació de l'home per l'home.

Els Col·lectius de Treballadors es solidaritzen aquest dia i es comprometen a participar en la lluita cap a l'emancipació de la classe treballadora.

PEL CONTROL OBRER A LES EMPRESES!

LLIBERTATS SINDICALS A L'EMPRESA!

CONTRA L'ATUR. SOLUCIONS!

CAP AL SINDICAT DEL PAIS VALENCIA

**COLLECTIUS
DE
TREBALLADORS**

UAB
Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

1. The paper is made of high quality paper.

que hubistes
viver aqui

C. - 33p 144

20

1

»Et frit Katalonien må være et socialistisk Katalonien«

af BENT JOHANNESEN

»Vi befinder os netop nu på den spanske stats territorium«, sagde Xavier Mitja, mens vi gik en tur på Rambla'en, Barcelonas hovedgade. »Men tag ikke fejl. Vi er ikke i Spanien, vi er i Katalonien. Jeg er ikke spansk, selv om der står Spanien på mit pas. Jeg er katalansk. Den kendsgerning, at vort land er besat af spansk militær og politi gør os ikke til spaniere«.

— Men flertallet af katalanerne er dog tilfredse med regionalt selvstyre?

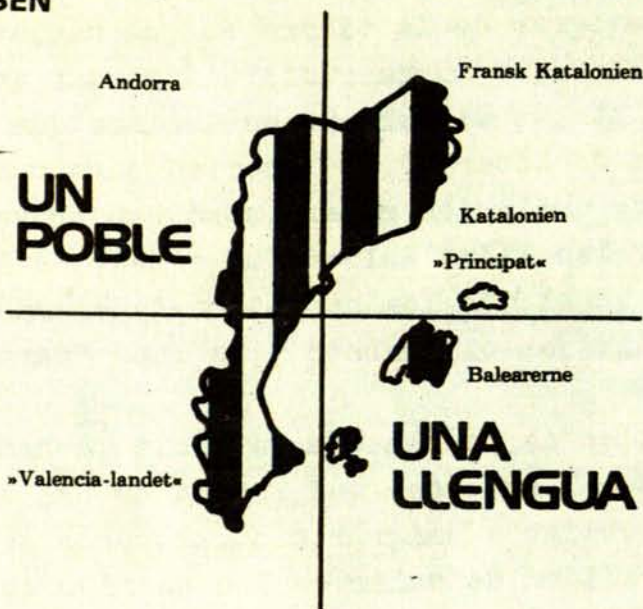
»I dag, ja. Katalanerne har været udsat for hård kulturel, sproglig, økonomisk og social undertrykkelse fra Madrid. Derfor er nogle tilfredse med den falske autonomiordning, vi har fået, og som er et resultat af Madridregeringens manipulationer«.

— Hvilke områder bør det selvstændige Katalonien omfatte?

»El Principat (d.v.s. det »egentlige« Katalonien), Valencialandet, De Baleariske Øer, Andorra og Nord-Katalonien (d.v.s. det franske Katalonien)«.

— Men er befolkningen f.eks. på Mallorca interesseret i at tilslutte sig en stat, der har Barcelona som hovedstad?

»Nej, ikke for øjeblikket. Madridregeringen har gennem århundreder sammen med oligarkiet og borgerskabet på Mallorca forsøgt at isolere øen

CAP A L'OFICIALITAT DEL CATALÀ

»Et folk — Et sprog«. — Vil der i fremtiden opstå en ny stat i Europa, Katalonien? Denne stat vil i så fald have 8. mill. indbyggere

fra Katalonien (»Principat«), fordi de har frygtet indflydelsen fra det mere progressive Barcelona. Det er lykkedes i en sådan grad, at mange arbejdere og bønder på øen end ikke er klar over, at det sprog de taler, er katalansk, men tror, det er en spansk dialekt. Men det er det ikke. Den første, der brugte katalansk som skriftsprog, var endog fra Mallorca. Det var Ramon Llull, der levede i 1200-tallet«.

»På grund af befolkningens

holdning i dag er vi da også tilfredse med, at hvert af de katalanske lande får en demokratisk selvstyreordning. Men efter en periode med frihed vil folkene uundgåeligt kræve nærmere tilknytning indbyrdes — og selvstændighed fra den spanske stat.«

PSAN

Xavier er medlem af »Det Socialistiske og Nationale Befrielsesparti« (PSAN), der definerer sig som marxistisk.

»Et fremtidigt selvstændigt

Katalonien må nødvendigvis være socialistisk. Kampen for national befrielse kan ikke adskilles fra kampen for arbejdernes frigørelse.«

— Og hvilken form for socialisme ønsker I?

»Socialisme, der bygger på arbejdernes selvforvaltning.«

— I er altså ikke tilhængere af Lenins og Stalins topstyrte socialisme?

»Vi er udogmatisk socialister. Vi læser Lenin og er enig med ham på mange måder. Vi er også på mange måder enige med Rosa Luxemburg og Trotskij, for blot at nævne et par betydningsfulde marxister. Hvad angår Stalin, så kan vi ikke være med længere. Det nuværende regime i Sovjetunionen kan vi naturligt heller ikke være begejstrede for. En nationalist kan ikke have sympati for et regime, der undertrykker adskillige nationer.«

— Hvorledes ønsker I i fremtiden, at forholdet til det land, du kalder Spanien, skal være?

»Som til ethvert andet europæisk land. Vi håber og tror på, at både landene på den iberiske halvø og de øvrige europæiske lande bevæger sig mod socialisme, og vort fremtidsvision er en federation af Europas Socialistiske Stater.«

— Selvstændighedsbevægelsen i Euskadi (Baskerlandet) anvender vold i deres kamp. Sympatiserer du med »ETA-militar«?

»Ja, det gør jeg faktisk. For »ETA-militar« har en vis sympati i den baskiske befolkning. Deres aktioner kan fremskynge processen. Men her i Katalonien tror jeg ikke på voldelige metoder. De ville virke »kontraproducerende« (virke mod hensigten). Hvert folk må finde de midler, der passer til situationen.«

La opinión del lector

Reflexions al voltant del 25 d'abril (can/eli)

Hi ha hagut fonamentalment tres postures, front a aquesta data històrica: a) La del bunyola, la posició del feixistes o neofranquistes con UCD, AP, FN, GAV, i altres gens que desitge que el Nostre Senyor il·lumine.

b) La posició dels grups reformistes i electoralistes que juguen amb la voluntat i interesos populars: PSOE, PCE, PSP, etc.

c) La posició de l'esquerra del P.V. que lluita per les llibertats i el socialisme: PSAN, MCPV, AC, etc.

El grup de la dreta ha oblidat o millor dit, ha ignorat la data, doncs no li interessa pas que el significat i el record de la perduda de les llibertats dels valencians estiguin presents en la memoria del poble.

L'esquerra domesticada ha intentat integrar el significat de lluita que te el 25 d'abril i volia que ens conformarem amb el Consell que diu el senyor Albinyana »una hora del consell es mes important que els 271 anys d'opressió nacional« això es el que ha vingut a dir el presidente a la radio i eixa es la posició del seu partit espanyol i electoralista.

Soc conscient que aixina en síntesis les postures queden una mica poc explicades, però el que m'interessa no es tirar es trastos al cap als altres sinó el donar a conèixer la meua posició identificada, al meu parer, amb el tercer grup de l'esquerra nacional d'alliberament.

de temps van apropant la temàtica nacional als treballadors i el poble del País Valencià. Intentem explicar que els mateixos que exploren son els qui oprimeixen nacionalment i que l'alliberament de classe no serà tal sinó va acompanyat de l'alliberament nacional, sexual, etc.

El que tinguem la pre-autonomia no volia dir que tinguérem que renunciar a movilitzar al poble per la consecució d'una veritable autonomia, ara mateix, inclús tenint un president socialista?, tenim que

reconeixer que les funcions que té assignades el Consell son nul·les, la seua principal tasca és aguaradar a que el govern de Madrid li vaja assignant parcel·les de poder. Però, a més a més de posar en via morta l'avanç autonomic, el Consell té una misió assignada pel Govern, que atempta greument contra els drets democràtics dels valencians. Hi te previst el laborar l'avant-projecte d'Estatut privant el dret a que un parlament valencià, elegit per sufragi universal des de totes les comarques, siga qui el labore l'avant-projecte i el sometisca a ple bescit popular de tot el poble.

Debem impedir que l'estatut s'elabore a esquenes del poble, com ja ha succeït amb la Constitució.

Si les forces progresistes del Consell (PSOE, PCPV, PSP) no volen que aci continue governant Suarez des de Madrid i volen trencar les maniobres de la dreta y posar-se al costat del poble, deuen pronunciar-se afirmativament per:

-Preparar eleccions a un Parlament Constituent del País Valencià després de les municipals.

-No suplantar poble en l'elaboració de l'Estatut, dedicant-s'hi a fer visites misericordioses a Suárez, per a en definitiva deixar-nos amb una falsa autonomia.

Mentre arriba aquest moment, el Consell té bones oportunitats per a demostrar de quin costat està, si amb els capitalistes o amb el poble treballador, prenent les següents mesures:

- 1.- Aturar la construcció de la Central Nuclear de Cofrents, sotmetent, en el pitjor dels cassos, al poble a un referèndum si el poble vol més nuclears en llurs terres.
- 2.- Facilitar l'oficialitat de la llengua a tots els nivells.
- 3.- Exigir la dimissió d'Ajuntaments i Diputacions, anomenant-se comissions gestores per tots els partits democràtics.
- 4.- Posar al servei del País Valencià un programa especial de RTV, i els periodics i emissores de l'Estat.

per a control de preus.

De no seguir mínimament aquest programa, pense, que la gent que més hem lluitat i defensat l'estatut, ara i aquí no podem recolzar a un consell que no adopta postures a favor del poble i que a més a més, a pesar de que el P.V. va votar a partits d'esquerra, el Consell te majoria de dreta (8 consellers).

bandera nacional es la de les quatre barres, per a tot el país Valencià, perfectament compatible amb les senyeres de cada localitat, (franja blava per a la ciutat de València, i verda per a Castelló o qualsevol altre distintiu històric a altres pobles).

per la transcripció:
JAUME PASTOR

El decret de les Cambres Agràries

d'Estat, també l'ha rebutjat. I com a contraproposta formula la creació d'un Organisme de Serveis Agraris (OSA), que al Principat dependria de la conselleria d'Agricultura de la Generalitat.

Aquest avantprojecte consisteix a establir que l'esmentat OSA assumirà tots els serveis que en aquests moments estan dispersos en diversos departaments; al mateix temps hauria de tenir àmplies competències per tal de poder eliminar aquells organismes que elguin innecessaris, com també la creació d'altres, que ara per ara són inexistents. Aquest OSA permetria tant la planificació com el control de la política agrària i faria que d'una vegada fossin els paguesos els protagonistes de les decisions que els afecten. És en aquesta línia que el problema del patrimoni sindical ha de passar a mans de tots els paguesos i no de l'Estat ni de cap organisme de l'Administració.

La proposta pensem que no és exclusivista, la Unió de Paguesos no vol monopolitzar res, dins l'avantprojecte es preveu que els representants dels paguesos elguin sindicats o no, formin part de les juntes de control de l'OSA. Estem completament d'acord amb aquesta contraproposta pel que signifiqua d'obrir d'una vegada el cercle tancat de les decisions polítiques a la participació d'aquells qui en rebran les conseqüències. Aquesta és una línia d'actuació que pot ésser traslladada a d'altres àmbits de l'actuació política com, per exemple, els municipis. I veiem que els paguesos han estat en aquest punt la punta de llança i voldríem que fossin els primers a aconseguir la democràcia de gestió, ja que n'han estat massa temps marginats.

Però no s'acaben aquí els problemes i resten pendents tot un seguit de mesures com són: nova llei de contractes de treball, una política de preus amb participació directa dels interessats mitjançant la Coordinadora d'Organitzacions Campesoles de l'Estat Espanyol, una major simplificació dels canals de comercialització, etc., etc. Mesures que han estat manifestades en tot moment tant per la Unió de Paguesos com per la Coordinadora d'Organitzacions Campesoles.

Ea, doncs, davant la problemàtica que té plantejat el sector pagues quan esdevé urgent el traspass de competències a la conselleria d'Agricultura per tal d'adoptar les mesures adients des de Catalunya. El retardament en el traspass de competències no farà altra cosa que agreujar els problemes creant situacions conflictives i que, com en la qüestió de les Cambres Agràries, qualsevol consell de ministres pontifiqués passant per damunt dels interessos de la pagueia i no preveient en tot el seu abast les competències que ha de posseir la futura Generalitat de Catalunya.

Miquel Asensio (PSAN)

(17-4-78)

Darrerament corren aires de preocupació en els àmbits rurals del país, són moltes les justes reivindicacions que esperen solució, són moltes les esperances que ha dipositat la nostra pagueia en el procés que el país ha emprés, són molts els anys de política a l'esquena del poble... és justa, doncs, aquesta presea.

La pagueia de Catalunya ha sabut, de mica en mica, articular-se, organitzar-se i lluitar. N'ha donat proves amb les nombroses mobilitzacions que, amb la vaga dels tractors, demostraren a l'administració el seu descontentament i les exigències de les seves reivindicacions.

Entre les seves reclamacions primeres, sempre hi ha hagut al capdavant l'exigència de l'autonomia, car també la pagueia ha estat motor de la recuperació nacional.

En pocs sectors s'espera l'endegament de les més àmplies atribucions de la Generalitat com en aquest. Qualsevol intent de retardar-les significaria un greu atemptat contra els paguesos, ja que necessiten que s'abordini, d'una vegada, els seus vells problemes.

En aquest sentit, el decret sobre Cambres Agràries del 2 de juny ha caigut com una imprecisió més del centralisme. Aquest decret intenta perpetuar formes del sindicalisme vertical, que ara es volen imposar com en els vells temps, sense escoltar ningú ni demanar l'opinió als sindicats democràtics.

El decret sobre Cambres Agràries és d'una ambigüitat total, es vol donar a aquestes cambres un seguit d'atribucions, que pertorquen al terreny sindical. Hi ha d'altres mesures que es mouen en un terreny molt boirós, ja que permetrien la participació en societats o entitats de qualsevol naturalesa jurídica, la qual cosa facilitaria, sens dubte, manipulacions tèrboles i contràries als interessos de la pagueia. Malgrat que el text diu que no retallará la llibertat sindical, el s'aplica, succollirà a la pràctica que moltes decisions que s'han de prendre a nivell sindical les prendran les cambres.

Les cambres no es configuren com a òrgans de gestió de serveis integrats en el ministeri d'Agricultura (la qual cosa tindria un cert sentit), sinó que regulen com a entitats amb un camp d'actuació ampliíssim, il·limitat, amb atribució de funcions típicament sindicals i d'altres funcions molt perilloses per als interessos de la pagueia.

La creació davant aquest decret ha estat fulminant. La Coordinadora d'Organitzacions Campesoles a l'Estat Espanyol l'ha rebutjat pel que signifiqua d'antidemocràtic. A casa nostra, la Unió de Paguesos, que ha esdevingut capdavantera no tant sola en l'àmbit de Catalunya sinó, fins i tot, a nivell

Combregar amb rodes de molí

23-3-78

Pel que hom pot llegir a la premsa, els parlamentaris catalans, si més no els seus caps visibles, no estan del tot descontentats d'haver assolit que el mot nacionalitat aparegui en el text del projecte de Constitució. Com que no m'agrada fer judicis temeraris, no seré jo qui digui que els dirigents dels partits catalans amb representació parlamentària combreguen amb rodes de molí; ni, pel mateix motiu, intentaré a dir que hi volen fer combregar el nostre poble. El cert és, però, que les rodes de molí de les nacionalitats ja són a taula i ben amandades per a qui es vegi en cor d'empesar-se-les.

Els qui creien que el nostre poble necessita i vol ser lliure i que, per tant, quan es refereix a la llibertat, no fa una simple formulació a nivell retòric, sinó que expressa la seva voluntat d'autorealitzar-se i, per tant, d'esdevenir l'únic amo del seu propi destí, no podem deixar d'experimentar una certa perplexitat quan constatem que els partits catalans amb representació parlamentària que es diuen defensors del nostre dret d'autodeterminació, no exigeixen que la Constitució de l'Estat espanyol reconegui aquest dret als Països Catalans.

Precisament perquè sé que la llibertat no és una gràcia que concedeixen els déus, m'imagino perfectament l'acollida que tindria, a Madrid, una proposició d'aquesta mena; però precisament perquè no podem ni tan sols arribar a suposar que la llibertat ens serà regalada o cedida a baix preu, som conscients que cal lluitar esforçadament per assolir-la.

Esforçadament he escrit i m'apresso a demanar que no s'eveïni els qui, pensant en l'eternitat, creuen que la paciència és l'única virtut digna de practicar mentre hom té més o menys segur un plat a taula; m'estic referint als parlamentaris i, ara i ací, és només a l'esforç parlamentari que em refereixo una illa d'idees a les Corts espanyols.

yoles; una illa dura, però gens cruenta; una illa que, en última instància, s'ha de decidir votant. Una illa, però, que és necessàri dur a fons, fins a les darreres conseqüències, encara que, per endavant, sapiguem que, ni fent pliny els diputats i senadors del Principat amb els diputats i senadors demòcrates de la resta dels Països Catalans, de Galícia, d'Euskadi i, fins i tot, d'altres terres de l'Estat espanyol, no ens en podem sortir de moment. Perquè si els diputats i senadors catalans insisteixen a afirmar i a defensar cruament, resoltament, els drets, tots els drets nacionals de Catalunya, tots els ciutadans de l'Estat espanyol es veurien abocats a encarar-se amb la seva pròpia consciència i a respondre's d'una vegada si és que realment el poble català constitueix una nació sotmesa per la força de les armes; una nació que s'ha de junyir a unes estructures estatals que tenen el seu origen en el «justo derecho de conquistas».

En canvi, si els senadors i els diputats elegits pel poble català no exigeixen, lluitant esforçadament, la llibertat del seu poble, del nostre poble, si es resignen a acceptar migrades engrunes d'autonomia sense fer sentir ben clara i potent la seva protesta, no tindrà res d'estrany que arreu de l'Estat espanyol tothom suposi que el poble català ja en té prou amb allò que els seus representants a les Corts espanyoles hauran acceptat i, llavors, ¿qui podrà creure que els catalans constitueixen una nació? Perquè ¿qui pot arribar a creure que una nació, si té consciència de ser-ho, renunciarà sense luita als seus drets nacionals?

Mai a ningú no li han estat reconeguts els drets humans si abans no li ha estat reconeguda la condició humana; i, de la mateixa manera, cal el previ reconeixement de l'existència d'una nació perquè a aquesta nació li siguin reconeguts els seus drets nacionals.

No sé si d'això en són ben conscients els dirigents dels partits polítics catalans que tenen representació parlamentària. Els qui en canvi sí que ho saben perfectament són els polítics que manen des de Madrid. Tenen talent i són hàbils; ens ho ben demostren des de fa temps. Es per això que, com qui duu a terme una gran obra, ens concedeixen el mot nacionalitat, però buidat de contingut.

Fins ara, a Catalunya, el mot nacionalitat havia estat usat, sovint, des de mitjan segle XIX, com a sinònim de nació. Per moltes barbes que vulguin mentir, els papers calten. D'ara endavant, però, si s'aprova l'article segon de la Constitució espanyola tal com està redactat, qui gosarà dir que continua tenint aquell mateix significat? Si «la Constitució es fonamenta en la unitat d'Espanya com a pàtria comuna i indivisible de tots els espanyols», ¿quina mena de contingut nacional podrà ser atribuït a les nacionalitats que, junt amb les regions, tenen reconegut el dret a l'autonomia? Perquè, si per una banda tenim que cadascú acostuma a considerar que la nació és la pàtria, per l'altra, i ben explícitament perquè no hi puguin cabre dubtes, l'article en qüestió deixa ben clar que les esmentades nacionalitats i regions «integren la indissoluble unitat de la nació espanyola».

Evidentment, en aquest context nacionalitat no significa nació. En aquest context si que don Julián Marías podria ben dir que l'ús del mot nacionalitat és un autèntic contpteus, si no fos que del que en realitat es tracta és de quelcom molt més gruixut: una autèntica roda de molí amb la qual se'n vol fer combregar per tal que, devotament, aciuquem els ulls davant les escarries atribuïdes a les atribucions autonòmiques que ens seran gentilmente atorgades com un privilegi.

Félix Cucurull

ESTRENARAN HOY ALICIA ALONSO Y ANTONIO GADES EL PAS DE DEUX "AD LIBITUM", EN HONOR DE LAS DIRIGENTES FEMENINAS DE LOS PAISES SOCIALISTAS

● En la velada, que se efectuará en el teatro "García Lorca", participará también Jorge Luis Prats

● Nuestra primerísima bailarina Alicia Alonso y el bailarín y coreógrafo catalán Antonio Gades, que se encuentra en Cuba invitado por el Ballet Nacional de Cuba, estrenarán esta noche en el "García Lorca" el pas de deux "Ad Libitum", en la velada cultural que el Ministerio de Cultura

contrapunto rítmico-melódico, el pas de deux muestra el contraste de dos conceptos de baile que a través de la pareja-intérprete hace patente el lenguaje eterno de la danza universal.

El estreno, con coreografía de Alberto Méndez, música de Ser-sin Vitiñ y diseños de Calvo

estará acompañado por la Orquesta Sinfónica Nacional, bajo la dirección del maestro Manuel Duchesne Cuzán.

Mañana y el domingo en función a las cinco de la tarde, el público podrá disfrutar de las actuaciones de Alicia Alonso y Antonio Gades, en Ad Libitum,

El PSAN després del primer congrés

El primer Congrés del PSAN, clos els dies 8 i 9 d'abril a Barcelona ha significat un avenç important en l'afirmació i la construcció d'una opció revolucionària de lluita contra l'opressió nacional i de classe que patim els treballadors i els sectors populars dels Països Catalans. Els objectius pels quals fou convocat s'han acomplert en molts aspectes. D'una banda s'ha aconseguit aglutinar i cohesionar organitzativament dins el PSAN un sector nombrós i dinàmic de l'esquerra d'alliberament nacional a nivell de tots els Països Catalans, amb la qual cosa es tanca una etapa de dispersió i s'obre un període d'organització i d'eixamplament tant a nivell sectorial com territorial de la nostra alternativa.

D'altra banda, el treball d'aprofundiment en els diversos aspectes i problemes que planteja l'estratègia comunista d'alliberament nacional ha cristallitzat en una sèrie de ponències i documents de discussió força rellevants. Entre d'altres cal destacar la ponència «Anàlisi marxista actual de la qüestió nacional», on es raona la necessitat revolucionària de la lluita per la independència de les nacions oprimides, o el treball «Bases per a una estratègia d'alliberament nacional» que analitza la situació de les nacions oprimides a Europa en la fase actual del capitalisme i esbossa també unes línies estratègiques generals. Aquest aprofundiment i aquesta clarificació es fan més que necessaris en uns moments caracteritzats per la desorientació teòrica, provocada tant per l'abandó per part dels reformistes de punts essencials del marxisme com per l'encarcarament dogmàtic dels esquerranistes en un «marxisme de formulari», la qual cosa impedeix als uns i als altres de comprendre l'abast revolucionari de la lluita per l'alliberament nacional.

A més a més s'ha avançat força en l'elaboració de línies i programes d'acció del PSAN a nivell sectorial: ensenyament, moviment d'alliberament de la dona, alternatives a la problemàtica local i municipal, als problemes de la pagesia, de la sanitat, de l'ecologia. D'entre totes, però, cal remarcar la resolució referent a la política al si del moviment obrer i la necessitat que se'n desprèn de potenciar un sindicalisme nacional i de classe, un sindicalisme que impulsi l'autorganització a través de la via assembleària i treballi per la unitat de la classe obrera dels Països Catalans, tot assumint la càrrega antikapitalista de la lluita contra l'opressió nacional. Es tracta, per dir-ho breument, d'oferir una alternativa operant al sucursalisme i al reformisme de les centrals sindicals, la línia de les quals tendeix al «pacte social» —pacte de la Moncloa— contrari als interessos de la classe obrera dels Països Catalans.

Arribat tot aquest treball d'organització i de consolidació del PSAN, servirà de ben poca cosa si no revertim, mitjançant una articulació coherent amb la pràctica, en la potenciació i l'orientació de la lluita del poble per a una autonomia real. El primer Congrés també ha servit

per a definir l'actitud del PSAN davant el procés estatutari. A grans trets, les línies mestres i els objectius que han de configurar la nostra pràctica i el nostre programa polític a partir d'ara són:

1. Denunciar el projecte de la dreta centralista d'imposar-nos una Constitució que condicionei doblement les futures autonomies, mantenint el procés estatutari i reservant a l'Estat les competències més substancials. En efecte, les autonomies que predetermina la Constitució que ara es gesta, se'n volen imposar a través de la intervenció i la ingerència de les Corts espanyoles. Amb elles es pretén satisfer «formalment» la reivindicació autonòmica, tot escamotejant-nos la consecució d'un grau de poder polític real. La darrera resistència a transferir a la Generalitat provisionalment diverses competències relatives a l'ensenyament seria una manifestació més d'aquest intent

2. Proclamar la necessitat que tenim les classes populars d'aconseguir un Estatut que defineixi una autonomia real, una Generalitat amb prou mitjans i recursos econòmics, un Parlament amb capacitat legislativa sobre matèria econòmica i laboral que aprovi les lleis necessàries per a afrontar la crisi econòmica i solucionar els problemes més urgents en tots els camps.

3. Per això proposem un model de procés estatutari autènticament democràtic, autènticament popular i autènticament català. Els passos d'aquest procés serien: a) convocatòria d'eleccions de base comarcal als Parlaments constituents del Principat, del País Valencià i de les Illes; b) redacció per aquests Parlaments d'uns projectes d'Estatuts basats respectivament en els de Núria, d'Elx i de Cura; c) plebiscits populars d'aquests estatuts, els quals, un cop acceptats, passarien a vigir immediatament, sense passar pel sedàs de les Corts espanyoles dominades per la dreta, la qual, val a dir, el poble català ha contribuït a elegir en una ínfima proporció.

4. Al costat d'això exigim la convocatòria d'eleccions municipals immediates, per a les quals, deixant de banda la presentació de candidatures pròpies, caldrà elaborar uns programes comuns de l'esquerra i dels sectors populars per tal de liquidar el caciquisme, sanejar els municipis i satisfer les necessitats urgents de barris i pobles.

Tirar endavant aquestes línies exigeix un treball constant i una més gran cohesió i unitat dels lluitadors de l'esquerra d'alliberament nacional. En el primer Congrés el PSAN es pronuncià per la continuació de la seva tasca d'aglutinació d'aquests sectors. A partir d'ara aquesta tasca d'aglutinació s'haurà de basar no en vagues propostes, sinó en la impulsió d'una línia política correcta, que permeti una incidència creixent dins el moviment obrer i els moviments populars i en les lluites del nostre poble per l'autonomia de cadascun dels Països Catalans.

(23-4-78)

Francesc Codina (PSAN)

Errada: A la secció "La bústia del FORJA" ens hem deixat per apegar aquest retall referent a l'elecció dels representants.

4.- Que no siga un militant que, de tant en tant, tinga crisi de militància.

5.- Que es prenga el càrrec seriosament i per començar no ha de fallar mai a les reunions, a no ser amb raons justificades i previ avis.

6.- Que siga capaç d'acceptar la crítica i de fer autocrítica tant en la pròpia actuació com de la resta.

Oficialitat-cooficialitat: una polèmica actual

Fa un parell d'anys un article d'en Xavier Folch publicat en aquesta mateixa pàgina va despertar una llarga polèmica sobre una qüestió que darrerament sembla haver passat a segon terme oficialitat cooficialitat bilinguisme etc.

En certs aspectes s'ha obviat a aquesta qüestió servir-se de l'expressió «oficial» que té l'avantatge de recobrir els conceptes «oficialitat-cooficialitat». (En altres paraules es tracta d'una expressió ambigua.) A l'hora de signar un document per exemple per diversos parts polítics no estan d'acord sobre si oficialitat o cooficialitat es posa «oficial» tot queda resolt cadascu ho interpreta com vol. No explica així com vol a la seva parroquia. Però és clar el problema no es de significants sino de significats no es d'expressió sino de contingut i el problema de contingut continua. Cal doncs parlar-ne encara.

No fa gaires dies a Tarragona ens trobàvem reunits representants de diversos parts polítics preparant el míting de l'Entesa dels Catalans per la Constitució i per l'Estatut d'autonomia. Al moment en què els representants dels parts parlatmentaris anunciaven que parlaria en nom de cadascun d'aquests, un dels assistents digué: «per part nostra ens agradaria que parlés el nostre president perquè tots els altres que parlaran ho faran en català per tant convé que hi hagi algu que parli en castellà».

Tornem-ni. Tota aquella polèmica de fa dos anys tota aquella tirallonga d'argumentacions totes les tesis dels sòcio-lingüistes no han servit de res. Encara hi ha qui creu que **convé** compensar certes intervencions en català i curiosament els qui creuen que cal compensar aquest excés d'intervencions en català sempre posen com a contrapes a l'altre plat de la balança el castellà. Però anem a pams. En primer lloc, ¿per què aquesta conveniència de compensar? Ja s'ha explicat prou vegades amb una riquesa de detalls i prolixitat d'argumentacions que no donen dret a fer-se el distret, quina és la voluntat dels catalans que aspirem encara que només sigui a la normalització de la nostra llengua ja que sembla que per ara aquesta sola normalització ja és una exigència desmesurada. Ja s'ha dit i repetit a l'entorn que els catalans no tenim ni la més remota voluntat d'esclavitzar els pobles immigrants desvalguts sentenciats pel sol i el d'entronar en castellà en algun indret públic com ens van

fer a nosaltres o insultant-los vexant-los pel fet de pertànyer a una altra cultura d'origen i dic t'origen perquè lamentablement és prou sabut que en molts casos i únic que tenen és l'adscripció a una determinada cultura adscrició equivalent s'ha no té a un document d'identitat però això no pressuposa una possessió real de la cultura de la qual procedeixen i No la nostra voluntat no dic un cop més es ofereix una possibilitat d'integració a la nostra cultura a aquells qui de bona fe ho vulguin fer a aquells qui creguin que el fet d'haver deixat una part de la vida treballant en un país és a dir venent-hi força de treball dona dret a accedir a la seva cultura que es més molt més que limitar-se a entendre o a aprendre vagament una llengua.

No voldríem discriminar ningú deixar ningú dels qui viuen i treballen a casa nostra com se sol dir marginalat si no és el que voluntàriament se ns posa de cul i a sigui amb actituds de desdeny i a sigui amb actituds més obertament repressores (forces d'ocupació cert funcionari etc). Això també no hem dit piles de vegades quasi implorant de ser escoltats, justificant-nos, com aquell qui diu, de servir-nos o de voler-nos servir de la nostra llengua. Aquesta argumentació també ha topat amb la murada d'un immigrantat de vegades altiu de vegades simplement enganyat amb argumentacions demagògiques «tenui dret que la vostra cultura sigui respectada» i mposeu la vostra llengua allà on aneu sense fer però cap autèntic esforç perquè comprenquin que es troben en una nació que amb tot i no disposar d'un Estat propi té els mateixos drets que qualsevol altra nació amb Estat al darrera i amb lliures esterlines, dòlars o marcs, que ja acostumen a inspirar més respecte.

Hem piedadat mansament, de bona fe. Hem demanat permís i encara se ns ha escarrit i se ns ha insultat amb paraules semblants a les que usava el franquisme dels moments més durs. A Tarragona mateix per citar un cas, a les assemblees que es feien a la universitat, el mateix qui fa uns dies va assenyalar la «conveniència» que algu parlés en castellà al míting de l'Entesa, intentava d'imposar-lo i de fer parlar l'home en castellà en nom de la democràcia! «**Estamos entre democristians, deia a tall de lloc als catalans hablo en castellano y nos entenderemos todos; frase que recorda massa aquella de «el era español, habla español» o aquella altra «el catalán es la lengua de la burguesía», que son parones!**

Hem argumentat també el dret dels immigrants no castellano-parlants d'origen. ¿Per què el vostre respecte a «migranti» s'ha de limitar tan sols al sector «castellano-parlanti»? Els gal·lesos que son negros? Els bascos? Els marroquins? nord-africans en general que augmenten cada dia? ¿Els procedents d'altres Estats europeus, d'altres nacions amb Estats o sense occidants per exemple bretons etc? Per què de tots aquests el castellà ha de ser el més considerat quan objectivament és el que té menys perill de sofrir qualsevol retrocés del tipus que sigui?

Es clar jo ja me'n faig carrec a base d'imposar el castellà per damunt de tots els altres i tolerant el català en règim de cooficialitat (si no fessin ni això ensenyarien massa l'orella, evidentment) és possible (segons els sòcio-lingüistes es segur) que s'arribi a una situació aparentment estable per defunció o arraconament extrem de la llengua més poc afavorida en el nostre cas el català. Això indubtablement seria un gran avanç pel que fa a l'apavagament de les lluites d'alliberament nacional que es produeixen a l'Estat espanyol. Seria un primer pas cap a la pau, la pau del silenci.

I això no ho podem admetre! Per això lluitem i cridem a lluitar per la seva pròpia alliberació tot l'immigrantat més conscient dels seus drets nacionals i dels seus deures per l'alliberament d'aquesta nació. Perquè l'intent, en el qual col·laboren tantes forces polítiques, de salvaguardar la integritat de l'Estat no deixa de ser un intent de perpetuar el poder de les classes dominants i de la seva eina de dominació, l'Estat burgès. Per això la lluita per l'alliberament de les nacions sotmeses passa forçosament per la lluita pel socialisme, tal com l'entén la oua a terme el PSAN dels Països Catalans i totes les altres forces polítiques d'alliberament nacional i de classe que menen lluites semblants a tota l'Europa capitalista.

Per això, quan el PSAN dels Països Catalans, en la seva lluita d'alliberament nacional defensa l'oficialitat del català a tota la nació catalana el que està fent es tornar una arma per a alliberament de classe per a avançar cap al socialisme.

Xavier Romeu Jover (PSAN)